

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 38, П'ЯТНИЦЯ, 19 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 38, FRIDAY, SEPTEMBER 19, 2014

\$2.00

Угоду про асоціацію з ЄС ратифіковано

КИЇВ. – 16 вересня Верховна Рада та Європейський парламент синхронно ратифікували Угоду про асоціацію України та Європейського союзу. За це рішення проголосувало 355 народних депутатів України, а у Стразбурзі – 535 євродепутатів.

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов назвав ратифікацію „історичним шансом“, який Україна „вборола кров'ю“.

Перед голосуванням до залу прийшли Пре-

зидент Петро Порошенко та Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Як запевнив Міністер закордонних справ України Павло Клімкін, Угода – це плян модернізації, який Україна береється виконати.

Він висловив переконання, що після виконання умов асоціації Україна без проблем вступить до Європейського союзу.

(Закінчення на стор. 17)

Депутати і Президент Петро Порошенко 16 вересня вітають ратифікацію угоди про асоціацію України з Європейським Союзом. (Фото: president.gov.ua)

ПРОБЛЕМА ДНЯ

Що діється з Угодою про асоціацію?

Минулої п'ятниці, 12 вересня, в Брюсселі було прийнято рішення, що Угода про асоціацію України з Європейським союзом почне діяти лише з 1916 року, а до того часу ЕС надаватиме Україні автономні торговельні преференції. Наступного дня, 13 вересня, заступник Міністра закордонних справ України Данило Лубківський оголосив, що подає у відставку через незгоду з діями Міністра Павла Клімкіна. Дипломат підкреслив, що причиною його демаршу стала домовленість України і Росії про відтермінування вступу в дію Угоди про асоціацію. „Будуть, напевне, озвучені раціональні і практичні роз'яснення. Колись і проти нашої незалежності знаходилися „вагомі“ аргументи. Ухвалена заява шле неправильний сигнал усім: агресорові, союзникам і, найважливіше, українським громадянам. Вибір не можна відкладати, інакше він не вибір“, – так Д. Лубківський пояснив причину свого протесту. Того ж дня, 13 вересня Міністерство закордонних справ України у своїй заяві з'ясувало, з якою метою відкладено угоду про асоціацію з ЕС: „Домовленості знімають навіть гіпотетичні занепокоєння російської сторони, пов'язані з імплементацією Угоди. Україна та ЕС погодилися продовжувати консультації з Російською Федерацією з питань торгівлі“. Що ж сталося насправді?

Нижче пропонуємо нашим читачам уривок з коментаря Сергія Сидоренка, оприлюдненого „Європейською правдою“ 15 вересня.

Рішення про відтермінування торговельної угоди ухвалено на виконання вимог Росії. Це – незаперечний факт, нехай навіть офіційні Київ та Брюссель намагаються довести протилежне.

Без вимог Кремля ані Україна, ані ЕС навіть не замислилися б про таку можливість.

Численні джерела „Європейської правди“ свідчать, що автором компромісного пакету цього разу була не російська, а європейська сторона.

„Від декількох країн ЕС надійшов ультима-

тум: вони заявили, що заблокують ратифікацію асоціації в своїх парламентах, якщо не буде знайдено компромісу з Росією щодо набуття угодою чинності. Так з'явилася ця пропозиція“, – розповів „Європейській правді“ один з українських посадовців, який зустрічався вихідними з Президентом Єврокомісії Жозе Мануелом Баррозо та слухав його пояснення.

Міністер закордонних справ П. Клімкін в роз-

(Закінчення на стор. 2)

ТЕМА ДНЯ

Кроки до оновлення

Петро Часто

Україна наближається до 26 жовтня, дня позачергових парламентських виборів. Це було однією з найголовніших вимог Революції гідності, і саме це дає надію на глибше, системніше оновлення державної влади і, відповідно, усього українського суспільства. Власне, сьогодні йдеться не лише про надію, а про вже реальні кроки назустріч новій Україні.

Ось декілька важливих подій у політичному житті країни. 10 вересня в Києві відбулося перше коло з'їзду „Народного фронту“ – так відтепер називатиметься політичне середовище, раніше відоме як „Фронт змін“ Арсенія Яценюка. До самого дня з'їзду спостерігачі очікували приєднання „Фронту“ до недавно утвореної партії „Блок Петра Порошенка“, але, може, неприєднанням і не треба журитися: обидві полісили, судячи з передвиборних заяв, ідуть єдиним стратегічним курсом, водночас зберігаючи більші можливості для тактики.

14 вересня головуєчий на з'їзді партії „Блок Петра Порошенка“ Юрій Луценко одним реченням визначив програму цього утворення: „Ми – партія миру“. Втім, прозвучало це як не вельми коректний напівнатяк – мовляв, усі інші партії до миру не мають стосунку. У першій десятці блоку не бачимо прізвища жодного командира добровольчого батальйону. У списку: Віталій Кличко, Ю. Луценко, Ольга Богомолець, Володимир Гройсман, Мустафа Джемільєв, Юлій Мамчур, Микола Томенко, Марія Матіос, Ірина Герасченко і Віталій Ковальчук.

Щодо цих двох головних політичних сил і їхніх провідників, то дотепні автори вже встигли застосувати аналогію про „добраго“ і „поганого“ поліціанта: першим нібито є Президент П. Порошенко з його „мирним пляном“, другим – прем'єр А. Яценюк, підкреслено рішуче наставлений на збройний опір російським окупантам. Буде незле, як життя дасть підставу порівнювати це з двома крилами одного птаха, який летить кризь лісові хащі і мусить то скласти крила, то розкривати їх.

У першій десятці „Народного фронту“ – А. Яценюк, Тетяна Чорновол, Олександр Турчинов, Андрій Парубій, командир батальйону „Миротворець“ Андрій Тетерук, Арсен Аваков, Вікторія Сюмар, В'ячеслав Кириленко, Лілія Гриневич і командир батальйону „Дніпро-1“ Юрій Береза.

Саме завдячуючи „войовничим“ виступам А. Яценюка, „Народний фронт“ має підтримку серед найактивніших учасників антиросійського збройного опору. Від політичного „Фронту“ мають намір кандидувати й інші реальні фронтовики – командири добровольчих батальйонів „Азов“ (Андрій Білецький), „Артемівськ“ (Костянтин Матейченко), „Київ-1“ (Євген Дейдей).

Щоправда, легенда українських добровольців, командир батальйону „Донбас“ Семен Семенченко на вибори вирішив іти від партії „Самопоміч“, заснованої міським головою Львова

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Росія перенесла газові переговори

КИЇВ. – Тристороння зустріч Росії, Єврокомісії та України 20 вересня щодо газу не відбудеться, обговорюється інша дата. Міністер енергетики Росії Олександр Новак обговорив 29 серпня з єврокомісаром Гюнтером Етінгером транзит російського газу до Європи через Україну. Г. Етінгер за підсумками переговорів закликав Україну забезпечити надійність транзиту і почати погашати заборгованість. Загальний борг „Нафтогазу“ перед „Газпромом“ становить 5.3 млрд. дол., не оплачені 11.5 млрд. кубометрів газу. Росія готова перейти до обговорення графіків реструктуризації заборгованості, що залишилася за умови погашення Києвом боргів за листопад-грудень 2013 року і частково за квітень, травень і червень 2014 року в загальній сумі близько 2 млрд. дол. Москва і Київ досі не можуть узгодити ціну російського газу для України. („Українська правда“)

■ Президент пропонує особливий порядок

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко запропонував на три роки запровадити особливий порядок самоврядування в Донецькій і Луганській областях. Відповідний законопроект депутати Верховної Ради отримали 15 вересня. Держава гарантуватиме недопущення кримінального переслідування, притягнення до кримінальної, адміністративної відповідальності та покарання учасників подій на території цих областей, а також використання російської або будь-якої іншої мови у суспільному та приватному житті, вивчення і підтримки російської та будь-якої іншої мови, їх вільний розвиток і рівноправність. Проект передбачає проведення 9 листопада місцевих виборів в цьому регіоні. Буде запроваджено особливий порядок призначення керівників органів прокуратури і судів, який передбачає участь органів місцевого самоврядування у вирішенні цих питань. Підтримку соціально-економічному розвитку Донбасу надаватиме Україна. (УНІАН)

■ Терористи обстрілюють росіян

ДОНЕЦЬК. – 14 вересня сили антитерористичної операції відбили спробу прориву терористів під населеним пунктом Ясинувата та відкинули ворога на кілька кілометрів від міста. Терористи 13-14 вересня обстріляли позиції українських військових щонайменше 40 разів. Водночас відбувалися перестрілки між різними частинами терористів, а також між ними й російськими військовими. У районі Дебальцевого артилерія терористів обстріляла диверсійно-розвідувальну групу російських військ через низький рівень взаємодії між формуваннями терористів та російським командуванням. Зменшується число місцевих вояків у складі російсько-терористичних військ на Донбасі. (УНІАН)

■ Населення поменшало

КИЇВ. – Державна служба статистики повідомила 15 вересня, що чисельність населення України, без урахування тимчасово окупованої території Криму, станом на 1 серпня склала 42.9 млн осіб вперше за п'ять років в річному обчисленні (від серпня до серпня) зменшилася на 132.2 тис. осіб. У січні-липні цього року народилось 276.5 тис. осіб, померло 379.6 тис. осіб. (УНІАН)

■ Надію Савченко не випустили

ВОРОНЕЖ, Росія. – 15 вересня Воронежський обласний суд відмовився відпустити українську летунку Надію Савченко під заставу в 1 млн. рублів. Таким чином суд відхилив скаргу адвокатів на продовження громадянці України Н. Савченко терміну її арешту до 30 жовтня. Суд погодився з доказами слідства, що в разі звільнення Н. Савченко під заставу звинувачена може не з'явитися на слухання справи по суті. Вона звинувачена в участі у вбивстві двох російських журналістів. Н. Савченко очолила список кандидатів від партії „Батьківщина“ на вибори у Верховну Раду. Статус народного депутата України допоможе їй вийти на волю. (УНІАН, „Українська правда“)

Що діється з...

(Закінчення зі стор. 1)

мові з „ЄвроПравдою“ в неділю, 14 вересня, не погодився з терміном „блокування ратифікації“, але підтвердив, що певний тиск від деяких країн-членів мав місце. „Блокування немає. Але є низка країн, які хотіли б, щоб ми домовилися з Росією щодо загальної ситуації, а також щодо графіку виконання угоди. Вони вважають, що без таких домовленостей ситуація може розвиватися неконтрольовано“, – заявив міністер.

Українське суспільство звикло звинувачувати в усіх бідах Німеччину, але, за даними „ЄвроПравди“, це не той випадок. У німців були свої пропозиції щодо того, яким має бути компроміс, але зрештою Берлін погодився сприйняти ідею про відтермінування торговельної частини угоди.

Рушійною силою даного пакету став Париж, а також деякі столиці „південного поясу“ ЄС, свідчать джерела.

До слова, „Європейській правді“ достеменно відомо, що для офіційного Києва така пропозиція стала несподіваною. Кияни їхали до Брюсселя зі своїм пакетом пропозицій, який був розроблений в розвиток попередніх російських вимог. Ми мали можливість ознайомитися з переговорною позицією Києва до Брюссельських перемовин, в ній йшлося лише про точкові виключення зі сфери діяльності торговельної угоди.

А вже в Брюсселі українська переговорна команда дізналася про нові ідеї з ЄС і, після консультацій з Києвом, погодилася.

Зараз деякі європейські політики та чиновники роблять заяви про те, що Київ сам попросив Брюссель не переходити до режиму вільної торгівлі, а продовжити односторонні торговельні преференції. Такі заяви мають „зменшити“ ролі, яку відігравала Росія у переговорах щодо угоди. Але це – відверта неправда.

Домовленість про відтермінування угоди зафіксовано в тристоронній заяві, під якою стоїть підпис глави російського „Мінекономрозвитку“ Олексія Улюкаєва.

Виникає логічне запитання – який стосунок має уряд Росії до нашої двосторонньої угоди з ЄС?

Поява Росії в цьому форматі не є неочікуваною. Це – не перше коло тристоронніх консультацій. Але якщо раніше за ними стежили переважно експерти, то оприлюднені домовленості привернули увагу широкої громадськості.

До останнього моменту навіть експерти сподівалися, що обійдеться без тристороннього документу, який фіксує вплив Росії на Угоду.

Це – найбільша політична проблема брюссельських домовленостей і найбільше досягнення Володимира Путіна в цьому контексті.

Фактично сторони визнали право Кремля впливати на торговельні домовленості між іншими незалежними суб'єктами.

Жодних сумнівів, В. Путін ще не раз повертатиметься до цієї практики, наполягаючи, що 12 вересня був створений міжнародно-правовий прецедент, який надає йому таке право.

Найбільшу шкоду ця проблема здатна завдати не Україні, а Євросоюзові.

Київ і без того знає ціну обіцянкам Кремля, а В. Путін і без того втручався та втручатиметься у наші внутрішні справи. Тому поступки Москві для нас є дуже неприємні, але не більше того.

А от для ЄС цей прецедент – досить небезпечний в практичному сенсі.

Наведемо простий приклад. Тепер проходять історичні переговори між Європою та США щодо створення трансатлантичної зони вільної торгівлі. Що буде, якщо після підписання тієї угоди на сцену вийде Китай і вимагатиме її відтермінування і початку консультацій з Пекіном? Адже аналогія щодо впливу на китайську економіку – така ж, як у випадку претензій Росії, які ЄС „визнав“ в українському прецеденті.

Саме тому Брюссель намагається постфактум переконати світ, що Росія тут ні при чому, а всі зміни зроблено на запит Києва.

Українська влада не втомлюється поширювати коментарі про те, що домовленість „виключно виграшна“ – адже до українського бюджету і далі надходять мита, які мали б обнулитися за умови повноцінного застосування Зони вільної торгівлі.

Якщо оцінювати лише прямий економічний ефект, то введення односторонніх преференцій замість двосторонніх, звісно ж, вигідне Україні.

Але обсяг надходжень до бюджету відносно невеликий. ЄС, пропонуючи „односторонку“, чудово розумів, що фінансово зазнає мінімальних втрат.

Понад три місяці тому уряд робив розрахунки, скільки митних зборів недоотримає Україна за перший рік дії угоди. Йшлося про суму у 3,88 млрд грн. Але ці розрахунки ґрунтувалися на минулорічних, докризових обсягах імпорту. Нещодавно стало відомо, що у першому півріччі імпорт впав на майже 20 відс. Немає сумніву, що у другій половині року ситуація лише погіршиться.

Тому реальне річне збереження митних платежів не перевищить 3 млрд. грн, тобто менше, ніж 200 млн. євро. В масштабах ЄС ця сума – копійчана. Для українського „гаманця“ вона стане приемним і важливим надходженням (враховуючи кризу), але не критично великим, адже йдеться менше, ніж про 1 відс. дохідної частини бюджету.

В той же час треба розуміти, що збереження імпортних мит замість їх обнулення – це відповідне подорожчання товарів для споживача. Тобто у кінцевому підсумку ці 3 млрд. грн заплатять не європейські постачальники, а мешканці України.

Поганого в цьому немає нічого, в часи війни громадяни повинні всіляко допомагати державі і держбюджетові. Але треба бути чесним самим з собою, оцінюючи, хто за що насправді платить.

Другий позитивний наслідок брюссельських домовленостей – „торговельне перемир'я“ з Росією.

Уряд Росії в особі міністра О. Улюкаєва офіційно і письмово взяв на себе зобов'язання не ініціювати виключення України з режиму вільної торгівлі з Митним союзом. За умови жорсткої економії така обіцянка Москви – важливий чинник. Але торговельне „перемир'я“ триватиме не надто довго. Воно здатне протриматися до кінця 2015 року лише у випадку, якщо Україна відмовиться виконувати свої зобов'язання в рамках асоціації.

Тобто – якщо Петро Порошенко піде шляхом Віктора Януковича.

О. Улюкаєв у п'ятницю не лише підписав тристоронній документ з обіцянкою зберегти режим вільної торгівлі – він також зробив окрему заяву: у разі, якщо „партнери порушать домовленості і почнуть виконання торговельної частини“, Росія повернеться до питання торговельних обмежень проти України...

Урядовий високопосадовець в розмові з „ЄвроПравдою“ під час форуму YES визнав, що Київ хоче перехитрити Росію, „симулюючи“ відсутність реформ. „Ми підготуємо всі реформи і імплементуємо їх під кінець наступного року великим пакетом“, – запевнив він.

Такий сценарій означатиме, що найближчий рік Україна проведе без ключових реформ. Чи є це прийнятним для суспільства сценарієм виконання Угоди про асоціацію?

Політична поступка перед Росією щодо асоціації є небезпечним прецедентом. Але угоду все ж буде ратифіковано. А фінансово нова схема навіть є прибутковою для держави.

Між тим говорити, що нові домовленості безумовно вигідні, не є чесним: вони стимулюють владу гальмувати реформи.

Наостанок хотілося б повернутися до дій Президента П. Порошенка та його команди, які особисто зробили чимало для того, щоб у п'ятницю, суботу та неділю на їхню адресу була спрямована хвиля звинувачень.

Саме вони винні в тому, що навіть експерти шукають подвійне дно у домовленостях з Росією.

Українське суспільство нині вимагає від політиків відвертості і відкритості. Принаймні – в таких чутливих і стратегічно важливих питаннях, як євроінтеграція. На жаль, нова влада цього досі не зрозуміла.

Протягом двох з половиною місяців чули від П. Порошенка, Валерія Чалого та П. Клімкіна відверту неправду про причини, з яких угода про асоціацію не подається до парламенту. Заяви владі з цього приводу викликали в експертів спершу посмішку, а згодом – роздратування і підозру.

І якщо за два дні до запланованої ратифікації Угоди про асоціацію П. Порошенко не може знайти часу для її внесення в парламент і не обґрунтовує свої дії, то варіантів пояснення цього виникає лише два: він або вже торгується з Росією щодо Угоди, або припускає, що доведеться з нею торгуватися.

Тому завершити текст хотілося б словами: „Давайте жити по-новому, Петре Олексійовичу“. В тому числі у сфері інформаційної політики“.

ТОЧКА ЗОРУ

Путін прорахувався щодо України

Віктор Каспрук

Намагання Володимира Путіна придністровізувати Україну цілком вкладається у його пляни перетворення Української держави на слухняну та покірну маріонетку Кремля. Але проросійська орієнтація частини населення сходу України не виникла сама собою. Вона є прямим наслідком цілеспрямованої роботи советського режиму, який з усіх сил намагався перетворити українців на частину так званого „радянського народу“.

Не можна сказати, що ця селекція повністю вдалася советам. Представники шахтарського краю воювали за незалежну Україну на боці Симона Петлюри. Варто лише згадати полк Чорних гайдамаків, у якому воював Володимир Сосюра. Чи новітніх українських достойників Василя Стуса, Івана, Леоніду і Надію Світличних та Івана Дзюбу.

Також свідомістю цього є зформовані в донецькому краї батальйони, які героїчно (часто краще за інших) б'ються за визволення своєї землі від московських найманців.

Однак, Донецьк і Луганськ, як і Крим, завжди були для Києва проблемою з різних причин. І нинішнє вторгнення Росії – це результати сталінсько-брежнєвської селекції та русифікації України. Масове завезення росіян на українські території та навмисне вивезення і розселення українців по безмежній Росії сьогодні приносять свої отруйні плоди.

Після приходу до влади Леоніда Кучми це стали найбільш криміналізовані області, де незгодні з советізацією цих територій просто знищувались, а політика Кремля й інформаційне засилля російських засобів масової інформації створювали у населення Донбасу і Луганщини стійку ілюзію того, що вони знову перебувають в СРСР чи, як мінімум, у сусідній Російській Федерації.

Власне, незадоволених вистачає скрізь у всіх країнах, але лише Москва своєю масовою військовою підтримкою перетворила частину цих незадоволених (яких насправді небагато у цих регіонах) на терористів.

Майбутні дослідники останнього періоду часів „розвиненого путінізму“, розглядаючи під мікроскопом історію діяння В. Путіна, дивуватимуться – для чого він поліз в Україну зі своїм „російським міром“? Міг би собі й далі тихо сидіти в Кремлі, грабувати Росію та розказувати по телевізору, як тяжко він працює „прикутий до галери“ задля її добробуту. Їздити на саміти Великої вісімки і не створювати нікому проблем.

Також історики дивуватимуться, чому російські еліти дозволили В. Путінові вторгнутися в український Крим, за будь-яку ціну реалізувати божевільні ідеї мітичної „Новоросії“ та спровокувати відкочування Російської Федерації у третій світ.

Але В. Путіна абсолютно не хвилює те, що Росія, яка існує виключно за рахунок продажу своїх енергоресурсів, може заплатити дуже велику ціну за „Кримнаш“ і „Новоросію“.

Очевидно, що путіністи довго виношували цю велику національну державну „російську ідею“, і

висунення її в обгортці „російського міра“ – стало апогеєм кампанії, котра спрямована на знищення української державності.

Проте В. Путін прорахувався. Так сталося, що у нього виявилися на сьогодні не одна, а дві Ахелесові п'яти. Перша, це, звісно, економіка, виживання якої напряму залежить від успішного експорту енергоресурсів. Другою Ахелесовою п'ятою, і не менш вразливою, стала для російського наполеончика якість населення Росії.

А це означає, що коли Росія здатна виставити проти України кількомільйонну армію мешканців російської глибинки, то вона складатиметься, у переважаючій більшості, з хронічних алькоголіків.

Власне проблеми в Україні з Донбасом та Луганщиною виникли тому, що там проживали люди, котрі після розпаду СРСР і надалі продовжували уперто вести советський спосіб життя.

А тяга частини населення цього регіону потрапити назад у вчорашній советський день, з дешевою горілкою і ковбасою невідомо з чого, весь час підкріплювали переповнені примітивною комуністичною ідеологією радянські фільми 1930-1970-их років та сучасні низькопробні російські серіали типу „Ментів“ чи „Дальнобійників“.

Тепер вже стає абсолютно очевидно, що пляндарм для російської інтервенції в Україну готувала Партія Регіонів та її донецький вождь Віктор Янукович. І запізнився „Майдан-2“ хоча б на півроку, шансів в Україні захистити свій суверенітет не залишилося б жодних.

Тому, після втечі з України В. Януковича, „Путішеску“ вирішив вдарити по найбільш вразливій частині українського соціуму – донецькій і луганській, спровокувавши там через свою численну агентуру ситуацію, яка призвела до трагедії цих регіонів.

Між тим, Донецьк завжди був декораціями для тих, хто ним володів. Пролетарськими декораціями для мільярда, який отримував активи зовсім не з пролетарської праці. Електоральними декораціями для Партії Регіонів, яка робила вигляд, що має на Донеччині понад 100 відс. підтримки.

А ось тепер Донбас став декораціями для російських терористів. Перетворившись на театральні підмостки у руках мерзотників, які використовують український близький схід у своїх власних інтересах.

Проти українців веде Москва ще й інформаційну війну, не є таємницею, що це по суті війна емоцій. В інформаційній війні противник не змушує вас спливати кров'ю. Він змушує вас відчувати негативні емоції: безвихідь, острах, ненависть і огиду.

Ворогові важливо, щоб усі ці емоції працювали проти українців, проти їхньої країни і проти їх майбутнього. А в ідеалі ворог хотів би, щоб вони самі розносили цю ментальну заразу по своїх рядах, стаючи його мимовільними помічниками.

Тому емоції українцям можна було собі дозволити у мирний час. Зараз важливо перестати

(Закінчення на стор. 17)

Вимагаємо звільнення українських журналістів

Комітет Незалежної медіа-профспілки України надіслав до „Свободи“ 15 вересня звернення II Форуму українських і польських журналістів, який закликав російську владу звільнити з полону п'ятьох українських журналістів. Нижче вміщено це звернення.

Ми, представники Асоціації польських журналістів, Національної спілки журналістів України та Незалежної медіа-профспілки України, учасники II українсько-польського форуму, який відбувся у Казимежі-Дольному, Республіка Польща, 13-14 вересня, закликаємо російську владу звільнити Єгора Воробйова, українського журналіста-фрілансера, що співпрацює з „Еспресо ТВ“, якого полонили російські солдати під Іловайськом. У полоні перебувають також українські журналісти Юрій Леявський (з 23 липня), Дмитро Потехін (з 7 серпня), Валерій Макеєв та Роман Черемський (від 30-31 серпня).

Ми закликаємо всі сторони воєнного конфлікту, який триває у східних областях Украй-

ни, до дотримання міжнародних конвенцій, які гарантують безпеку журналістам під час здійснення ними професійних обов'язків та забороняють їх брати їх у заручники чи як військових полонених.

Кшиштоф Скворонський,
голова Асоціації польських журналістів

Сергій Томіленко,
перший секретар
Національної спілки журналістів України

Юрій Луканов,
голова Незалежної медіа-профспілки України

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Зформовані виборчі списки

КІЇВ. – 15 вересня закінчилося формування виборчих списків кандидатів у народні депутати від політичних сил на позачергових виборах до Верховної Ради 26 жовтня. Подання документів до Центральної виборчої комісії для реєстрації кандидатів у депутати завершується 25 вересня, а сама реєстрація – 30 вересня. Голова правління Комітету виборців України Олександр Черненко відзначив, що до формування своїх виборчих списків більшість партій підійшли досить шаблононо. Включення майже кожною з партій до своїх списків військових, громадських діячів та журналістів призвело до того, що вони знову зрівняли всі свої шанси. Водночас, на його думку, ефективною подібна технологія була б у випадку, коли б у одній партії, наприклад, були військові командири, в іншій – громадські діячі. (УНІАН, „Укрінформ“)

■ Закінчився форум видавців

ЛЬВІВ. – 14 вересня закінчився Львівський форум видавців, за програмою якого 11 вересня було проведено книжковий ярмарок. Події в Україні змінили ставлення українців до української книжки. Якщо торік українська книжка за популярністю помітно поступалась російській, то тепер зрівнялась. Російських видавців на ярмарок не запросили за вимогою львівських активістів бойкоту російських товарів. Вони не забороняли продавати книжки, видані у Росії, але за умови, щоб ті були позначені наліпками. У порівнянні з минулим роком ціна на книжки зросла на 10-30 відс. Водночас російські видавці бояться ризикувати, потоки російської книжки зменшились. (Радіо „Свобода“)

■ Відібрали мисливські угіддя

КІЇВ. – 15 вересня за рішенням Господарського суду Київської області розірвано договір оренди 15 тис. гектарів мисливських угідь у Фастівському районі, якими користувався Артем Пшонка, син колишнього Генерального прокурора України та його оточення. На території угідь знаходиться незавершена будівля, лазня з басейном та котельня. Документи про дозвіл на виконання будівельних робіт відсутні. Орендар без дозволу Фастівського лісового господарства пошкодив лісові насадження та почав будівництво капітальних споруд з об'єктами відпочинку. У 2011 році лісова ділянка була передана в оренду на 25 років. („Українська правда“)

■ Кримські вибори були незаконні

АМСТЕРДАМ. – Європейський союз не визнає легітимність „місцевих виборів“ 14 вересня у Криму, заявила 15 вересня Верховний представник Євросоюзу з закордонних справ Кетрін Ештон. „Місцеві регіональні вибори“ відбулися за російським законодавством. 14 вересня Міністерство закордонних справ України теж засудило проведення цих „виборів“ і закликала міжнародну спільноту приєднатися до цього засудження. Меджліс кримськотатарського народу і низка кримськотатарських організацій закликали співвітчизників до бойкоту виборів в умовах окупації. Про невизнання виборів заявили представники українських організацій та об'єднань вимушених переселенців із Криму. (Радіо „Свобода“)

■ Загинули понад 3,500 росіян

МУРМАНСЬК, Росія. – Російська правозахисниця Олена Васильєва з Мурманська, яка займається пошуком даних про загиблих у війні проти України росіян, заявила 14 вересня, що число загиблих перевищило 3,500 осіб. У фейсбуці вона перелічила нові дані про втрати росіян, які додалися до 2,000 осіб, відомих раніше. За її словами, йдеться тільки про дані, які підтверджені з різних джерел. 300 вояків загинули в селищі Победа, 47 були розстріляні терористами при вході з Іловайська, 120 загинуло у Сніжному (470 поранених), 70 загиблих псковських десантників, в шахти росіяни скинули понад 600 тіл. „Годі вже мовчати!“ – наголосила правозахисниця. (Радіо „Свобода“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Пом'янули пам'ять жертв „9/11“

ВАШІНГТОН. – 11 вересня у США відбулися жалобні заходи з нагоди 13-ої річниці терористичних нападів 11 вересня 2001 року, під час яких загинули близько 3,000 тис. невинних людей. Церемонії почалися о 8-ій годині 46 хвилин за ньюйоркським часом – саме в цей час перший пасажирський літак влетів у башту Всесвітнього торговельного центру. Президент Барак Обама вшанував пам'ять жертв на галявині перед Білим Домом у столиці. Він оголосив про підготування стратегії боротьби з бойовиками-джихадистами з угруповання „Ісламська держава“ в Сирії та Іраку. „Я хочу чітко заявити, що ми будемо переслідувати терористів, які загрожують нашій країні, де б вони не були. Це означає, що ми не будемо вагатися щодо того, чи потрібно діяти проти них в Сирії чи в Іраку. Це є головний принцип мого президентства: якщо ви загрожуєте Америці, ви ніде не знайдете собі прихистку“, – підкреслив Б. Обама. (Бі-Бі-Сі)

■ Під санкціями США – „Газпром“

ВАШІНГТОН. – 12 вересня Департамент фінансів США оголосив про запровадження нових санкцій проти Росії за її роль у українській кризі. В новий санкційний список включені російські „Сбербанк“, „Банк Москви“, „Газпромбанк“, „Россельхозбанк“. Крім того, санкції, що забороняють експорт товарів, послуг і технологій, на підтримку російських проектів видобутку нафти на глибоководних ділянках, арктичному шельфі або в сланцевих пластах, запроваджуються щодо компаній „Газпром“, „Газпром нафта“, „Лукойл“, „Сургутнефтегаз“ і „Роснефть“. Для „Газпром нафти“ і „Транснафти“ обмежений доступ до закордонного фінансування. Департамент фінансів США також повідомив, що б'ють активи п'яти російських оборонних підприємств – Митішинського машинобудівного заводу, Машинобудівного заводу ім. М. І. Калініна, „Алмаз-Антей“, Науково-дослідного інституту приладобудування, а також компанія, зазначена в американському списку санкцій як „Долгопрудний дослідницько-виробничий комплекс“. Під санкції потрапила і корпорація „Ростех“. („Дзеркало тижня“)

■ США захищатиме міжнародні принципи

БАЛТИМОР. – 13 вересня Президент Барак Обама, перебуваючи в Балтиморі на заходах зі збору фондів для Демократичної партії, заявив, що Америка, країни-члени НАТО, а також їхні партнери готові поєднати всі свої сили для ізоляції Російської Федерації і підтримання незалежної Української держави. За його словами, США „не просто збираються стежити за тим, що відбувається, і будуть далі вживати зусиль не тільки тому, що сама Україна зустрілася з загрозою її національній безпеці, але й тому, що Сполучені Штати мають намір захищати підставові міжнародні принципи і норми“. При цьому Президент Б. Обама відзначив, що події на сході України не становлять прямої небезпеки для США. (УНІАН)

■ Європа тяжко помилилася

КИЇВ. – Виступаючи 12 вересня на зустрічі Ялтинської Європейської Стратегії (YES) в українській столиці, історик з Гарвардського університету Ніал Фергюсон сказав, що Європа неправильно оцінила позицію Москви щодо зближення України з Євросоюзом. І саме тому російський керівник Володимир Путін дозволив собі анексувати Крим і вторгнутися в Україну. Н. Фергюсон також зазначив, що помилку зробив і Президент США Барак Обама, який заявив, що його країна більше не буде „світовим поліцейським“ і не втручатиметься у війни. Кремль це зрозумів по-своєму, вирішивши, що тепер Вашингтон не заважатиме йому силою втілювати імперські амбіції. Це була помилка. І росіяни зробили свої висновки, – підкреслив історик. Колишній Міністер закордонних справ Німеччини Йошка Фішер заперечив Н. Фергюсонові, заявивши, що Росія вторглася в Україну не через асоціацію з ЕС, а у відповідь на Євромайдан. Повстання в Україні, на думку німецького дипломата, кинуло виклик російському тоталітарному порядку. (Радіо „Свобода“)

StopFake.org викриває російську брехню

Левко Хмельковський

Засоби масової інформації Росії змагаються у тому, хто вигадася найжахливішу брехню про Україну. Так було з вигадкою про трирічного хлопчика, сина сепаратиста, якого українські вояки нібито прибили цвяхами до дошки оголошень на головній площі Слов'янська у день визволення міста від терористів. Вони змушували матір дивитися на страждання дитини, яка стікала кров'ю, а потім її саму прив'язали до танка і тричі провезли площею, аж доки вона померла. Міністерство внутрішніх справ України виявило, що брехню на жадання росіян виграла Галина Остапенко (Пушняк) з села Сойм на Закарпатті.

Брехня котиться лавою, зупинити яку намагається проект випускників і студентів Могилянської школи журналістики StopFake.org, який виявляє брехні Росії. Проект створено 2 березня цього року за ідеєю Ольги Юркової.

Моя приятелька Майя Шабурішвілі з Грузії прислала мені стривожену вістку про те, що Генеральний секретар ООН Бан Кі-мун нібито заявив, що Україна не має кордонів, визнаних світом, тому у випадку з Кримом не можна вести мову про його захоплення Росією. А Рада безпеки ООН нібито на підставі думок експертів зробила висновок, що після розпаду СРСР Україна не провела і не зареєструвала в ООН демаркацію кордонів, а тому Росія, як правонаступниця СРСР, має повне право вводити своє військо в Україну, як в одну з провінцій колишнього СРСР. Цю заяву нібито підтримав Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв і її як сенсацію негайно поширили засоби масової інформації Росії.

Щоб заспокоїти М. Шабурішвілі, я відкрив сайт, який систематично викриває російські брехні. Виявилось, що цього разу інформація походила від Ірини Хижняк з Харкова, яка походить з оточення Віктора Медведчука. Насправді Росія і Україна визнали свої кордони ще у 2003 році, а 2004 року це визнання затвердила Верховна Рада. Резолюцію Генеральної асамблеї ООН про цілісність території України підтримали 100 країн з 193. Що стосується заяви Н. Назарбаєва, то він нагадав, що невизначеною залишається Керченська протока у морі. Він сказав: „Коли є якась невизначена ділянка, то це завжди буде предметом зіткнень у міждержавних взаєминах“. Правильно сказав, але не про те, що виграла російська преса.

23 серпня газета „Комсомольская правда“ подала повідомлення „Дочка голови СБУ влаштовує тури з стріляниною до „колорадів“ з гаубиць. Негайно цю вістку повторила програма „Вісті“ каналу „Росія 24“, інші інформаційні джерела. Журналіст Олександр Гришин писав, що за 500 дол. дочка Валентина Наливайченка 26-річна Аліна Яцків два рази на тиждень влаштовує поїздки з Дніпропетровська панцерним

автом інкасаторів „Приватбанку“ у район бойових дій, де на базі Національної гвардії можна постріляти з гармати в терористів, яких називають „колорадами“. Перший тур відбувся 18 серпня. Було також вміщено фотографію дівчини, яку називали дочкою В. Наливайченка. Усе це було вигадкою. Дочку голови СБУ звати Ольгою і вона не має нічого спільного з світлинною і з вигаданою стріляниною з гармат.

Російські засоби масової інформації 26 серпня поширили світлинну п'ятьох мертвих чоловіків з повідомленням, що це загиблі у боях українські вояки, внутрішні органи яких за великі гроші продали до Європи з метою збагачення Ігор Коломойський та Петро Порошенко. Світлинну нібито надали лікарі, які повтікали з Маріуполя. Це повідомлення було передруковане уже в перші дні 370 разів. Насправді це стара світлина з 2011 року, яку подав лікар, котрий побував у провінційній російській лікарні і був вражений порядком у ній. Морг лікарні не був обладнаний, померлі лежали там купою.

Місяць тому російські джерела інформації „Россія-1“, LifeNews, RT, „Итар-ТАСС“ та інші розповіли, що ООН не вдалося знайти підтвердження того, що Росія дає зброю сепаратистам на сході України. Про це нібито заявила у Женеві Верховний комісар ООН з прав людини Наві Пілей. 28 серпня її висловлювання пояснив помічник Генерального секретаря ООН Іван Шимонович, який сказав, що бюро Верховного комісара з прав людини зайняте виключно порушеннями прав людини, а тому не може мати якихось стверджень щодо зброї. Про це і сказала Н. Пілей та додала, що Росія має докласти більше зусиль для припинення постачання зброї сепаратистам.

Телеканали „Россія-1“, „Взгляд“, газета „Комсомольская правда“ та інші поширили історію про фермера-американця, який нібито підтримав впровадження Росією санкцій на постачання продовольства з Європи. Виявилось, що Джастас Волкер з Кензасу живе тепер в Сибіру, у Красноярському краї, постачає сир до Красноярська. У 30-хвилинній розповіді про себе російському журналістові він сказав, що санкції не допоможуть російським фермерам, оскільки успіх вирішує не заборона, а конкуренція. З цієї розповіді було подано лише сім секунд розмови як виступ на підтримку санкцій уряду. Сам фермер опротестував цей випадок.

7 липня в Росії було оприлюднено ряд статей, зокрема у „Комсомольской правде“, про російського вояка Олександра Скрябіна, який біля Ізварина під Луганськом кинувся з гранатою під український танк, а за іншими публікаціями їхав у вантажівці, яка потрапила у засідку, і він підірвав себе та інших гранатою. Насправді О. Скрябін помер від раку легень 27 вересня 2011 року. Світлина з його похорону насправді

(Закінчення на стор. 13)

Одна з публікацій на StopFake.org зображує епізоди з російського телебачення, де показували ходу нібито американських найманців, які воюють на Донбасі. Насправді це був сюжет агенції „Ройтерс“, знятий у Нью-Орлеані.

Україна спливає кров'ю!

Пропонуємо увазі наших читачів Звернення Синоду єпископів Української Греко-Католицької Церкви до всіх народів світу у зв'язку з розв'язаною путінською Москвою кривавою агресією Росії на сході України. Документ підписаний Верховним Архієпископом УГКЦ Святославом, сімома митрополитами та 33 єпископами цієї Церкви.

Ми, єпископи Української Греко-Католицької Церкви з України та з країн поселень українців Південної, Північної Америки, Австралії та Європи, які зібралися на черговий Священний Синод у місті Львові, усвідомлюючи свою відповідальність за повірену нам паству, підносимо голос від імені народу України та волоємо до народів світу: „Україна спливає кров'ю!“ Ця мирна суверенна держава зазнала прямого військового вторгнення з боку північного сусіда. Сотні одиниць важкої зброї і техніки, тисячі озброєних найманців та військових регулярної армії Росії перетинають кордони України, сіють смерть і знищення, незважаючи на перемовини про перемир'я та дотеперішні дипломатичні зусилля.

Водночас триває нечувана за масштабами ненависти та спотворення істинного стану речей пропаганда, яка є не менше руйнівною, ніж зброя масового ураження.

Увесь світ став свідком, як упродовж останніх місяців на теренах України агресор чинить злочини проти людства. Цілий світ сколихнуло злочинне збиття маляйзійського літака, через що загинуло 298 осіб з 10 країн світу. Тисячі людей, зокрема жінки та діти, були безоглядно вбиті; багатьох з них не вдалося навіть гідно поховати. Численні поранені змушені просто чекати смерті через неможливість медичної опіки. Тисячі людей викрадені та зазнають тортур і привселюдного приниження людської гідності. Сотні тисяч біженців вимушені покинути свої домівки через загрозу їхньому життю і небезпеку смерті. Якщо негайно не зупинити ці злочини, то з настанням зимових холодів кількість жертв зросте в десятки разів. Той, хто вбиває людей в Україні, завтра не завагається повернути свою зброю супроти будь-кого в своїй країні та поза її межами,

атакувати будь-яку державу світу.

Перед лицем таких тяжких злочинів ми звиваємо до сумління віруючих людей різних релігій і віровизнань, звертаємося до всіх людей доброї волі, керівників держав і членів світового співтовариства: „Зупиніть кровопролиття в Україні!“ Сьогодні мовчанка чи бездіяльність, небажання визнати всю драматичність ситуації, яка склалася в нашій країні, можуть зробити кожного не просто німим чи байдужим свідком, а й співучасником гріха вбивства, що кличе про справедливість до неба, як про це говорить Священне Писання: „І сказав Господь: Що ти зробив? Голос крові брата твого звиває до Мене з землі“. (Бут. 4, 10). Як не пригадати також слів св. Івана Павла II, котрий далекого 1979 року в околицях колишнього концтабору Авшвіц-Біркенау сказав: „Відповідальними за війни є не лише ті, хто викликає їх безпосередньо, а й ті, хто не робить усього, що в його силах, щоб відвернути їх“.

До відповідальності закликаємо особливо тих, кого Господь наділив владою приймати необхідні рішення на політичному рівні задля відновлення миру і безпеки в Європі. А всіх віруючих та людей доброї волі знову закликаємо до усильних молитов за припинення агресії і відновлення тривалого та всеохопного миру в Україні.

Переконані, що Господь є з нами в наших стражданнях і бідах, що Він почує наші спільні благання та молитви, і завдяки скоординованим зусиллям міжнародної спільноти ми зможемо припинити кровопролиття, захистити гідність людини та відновити життєдайний мир.

(Інформаційний ресурс Української Греко-Католицької Церкви. Львів-Брюховичі, 10 вересня)

Група „Першого грудня“: це не льокальний конфлікт!

Авторитетна в українському суспільстві Ініціативна група „Першого грудня“ (нагадуємо її склад: В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Владика Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський) звернулася до міжнародних політиків і світової спільноти з закликом переглянути свою дотеперішню політику щодо російсько-українського конфлікту й усвідомити, що головним джерелом війни та агресії на сході України є політичний режим Президента Володимира Путіна. Нижче вміщуємо текст цього документу.

Ця російська агресія є масштабною, довготривалою і далекосяжною. Кремль здійснив замах на всі без винятку фундаментальні принципи міжнародних взаємин, цінності та норми співжиття незалежних держав в Європі. Розпочато злам світоустрою, що здатен принести катастрофічні наслідки для всієї цивілізації.

Агресія виношувалася давно, кожен з нас бачив її появу, але не хотів повірити в таку жорстоку і немислиму реальність.

Росія не хоче прийняти свободи і незалежності України, рівно ж, як суверенності будь-якого сусіднього народу. Смертельна жага відновити колишню імперію опанувала цю країну.

Інформаційна війна проти України набрала безпрецедентних масштабів і перетворилася на індустрію облуди в усьому світі. У своїй пропаганді правлячий режим позиціонує Росію як жертву всесвітньої змови, очолюваної США.

В умовах такого масованого пропагандистського дурману в російському суспільстві розквітлі давні хвороби шовінізму, ксенофобії та страху перед зовнішнім світом.

Крок за кроком з вражаючою точністю повторюється історія Третього Райху.

Ми зобов'язані і здатні зупинити агресора.

Це не льокальна війна, від якої світ може відгородитися. Ключем до безпеки кожної окремо взятої європейської країни є не страусине „непомічання“ загрози чи сепаратні домовленості з агресором, а солідарне обстоювання цінностей і принципів, що лежать в основі європейської цивілізації.

Немає тривалої безпеки, здобутої коштом

цінностей.

Путінський режим змушує увесь світ іти на жертви. Проте не заради України сучасний німець, француз чи еспанець має жертвувати своїм добробутом і спокоєм. На кону стоять основоположні засади європейської культури, і краще заплатити меншу ціну сьогодні, ніж більшу – завтра.

Найголовнішою спонкою продовжувати агресію для путінського режиму є не мітичні „злочини“ української влади, а перманентний відступ Заходу перед щораз нахабнішими діями злочинного політичного режиму Росії.

Агресор має зрозуміти, що він перейшов межу допустимого, і світ не спасує перед грубою силою.

Ми вдячні світові за солідарність і допомогу. Ущент зруйнована й позбавлена шансів Україна – це перемога Путіна. Солідарно захищена й успішно реформована демократична Україна – це перемога європейської культури.

Не нам визначати, якої конкретної допомоги сьогодні потребує Україна, – це прерогатива її Уряду. Проте ми просимо наших закордонних партнерів зауважити, що кожне їхнє твердження про „неможливість застосування військової сили“ призводить до чергового спалаху мілітарної агресії з боку Росії. Кожен черговий „мирний“ діалог з агресором обертається для України новими трагедіями на полі бою.

Війну можна назвати „гібридною“, але смерті людські – ні.

(Закінчення на стор. 13)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Викрито хабарників

САН-ФРАНЦИСКО. – 12 вересня суд Сан-Франциско наклав грошову кару на компанію „Hewlett-Packard“. У звинувачувальному вердикті вказується, що „Hewlett-Packard“ давала хабарі російським чиновникам за великий технологічний контракт з Генеральною прокуратурою Росії вартістю 35 млн. євро. Для цього співробітники московського відділення американської компанії створили секретний фонд, з якого йшли гроші на хабарі. Точна сума переданих сум не уточнюється, але наголошується, що мова йде про мільйони доларів. Суть афери полягала в тому, що обладнання йшло через посередників і підставні фірми, пов'язані з чиновниками-корупціонерами, і продавалося Генеральній прокуратурі за завищеною ціною. Гроші секретного фонду йшли в тому числі на дорогі автомобілі, ювелірні прикраси, одяг, меблі, дорогі туристичні поїздки. *(Еспресо ТВ)*

■ „Містралі“ треба перепродати

ВАШІНГТОН. – Керівник Департаменту Військово-морських сил США Рей Мабус під час Аерокосмічної і оборонної зустрічі у Вашингтоні 12 вересня закликав європейських партнерів США зробити все, щоб Росія не отримала французьких військових кораблів „Містраль“. „Ми вже заявляли про наше занепокоєння щодо передання Росії цих кораблів. Я думаю, потрібно розглянути всі можливі шляхи, щоб вони не потрапили в руки Росії, оскільки це дасть їй озброєння, яких у неї зараз немає“, – підкреслив Р. Мабус. Президент Франції Франсуа Оланд заявив, що прийме остаточне рішення щодо передання „Містралів“ Росії у жовтні. Раніше Ф. Оланд заявляв, що однією з умов для відновлення Францією постачань „Містралів“ в Росію є припинення вогню і політичне врегулювання ситуації в Україні. *(Українські національні новини)*

■ На „Містралі“ вже пливають росіяни

ПАРИЖ. – Всупереч рішенням про відтермінування передання двох авіаносців „Містраль“ до Росії, яке Франція ухвалила 3 вересня, перший корабель кляси „Містраль“ під назвою „Владивосток“, побудований на замовлення Росії, вийшов 13 вересня в море на ходові випробування. Про це повідомили французькі засоби масової інформації, посилаючись при цьому на керівництво порту Сен-Назер. На борту корабля перебувають російські моряки, які вчать управляти кораблем. Повідомляється, що він повернеться в Сен-Назер 22 вересня. Передання Росії першого корабля „Містраль“ було заплановане на осінь. Раніше Президент Франції Франсуа Оланд заявляв, що в нинішніх умовах війни в Україні і санкцій Європейського союзу проти Росії було б недоречним передавати корабель російській стороні. Франція опинилася під тиском громадськості і США, котрі вимагають не виконувати контракт на постачання „Містралів“ Росії. Деякі американські сенатори запропонували викупити у Франції ці кораблі. *(Радіо „Свобода“)*

■ Шотландці мають над чим думати

ЛОНДОН. – 12 вересня Прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Кемерон звернувся до шотландців з закликом проголосувати на референдумі 18 вересня за єдність країни. „Наш союз безцінний. Не розривайте його“, – написав Д. Кемерон у газеті „Daily Mail“. „Якщо Об'єднане Королівство розпадеться, воно розпадеться назавжди, – вважає британський прем'єр. – Тому ваш вибір є очевидним: стрибок у темряву з голосом „за“ чи світле майбутнє для Шотландії з голосом „проти“. 10 вересня консерватор Д. Кемерон відвідав Шотландію, об'єднавшись з головними політичними суперниками – провідниками лейбористів і ліберальних демократів Едом Мілбандом та Ніком Клегом. Хоч трійка лідерів і не з'являлася перед шотландською публікою разом, у спільній заяві вони написали: „Є багато речей які нас розділяють, однак, є одна річ, яка нас палко згуртує: Об'єднаному Королівству краще бути об'єднаним“. На референдумі виборці відповідатимуть на єдине запитання: „Чи має Шотландія бути незалежною державою?“. *(Українські національні новини)*

„Вчорашні“ не повинні повернутись

В Україні, величезною мірою зміненої Революцією гідності, все ще залишається небезпека повернення до влади, принаймні у виборні органи, старої політичної сили – антинародної і антиукраїнської за своєю суттю. Це осколки Партії Регіонів і значно послаблені, але до решти не неутралізовані комуністи. Майдан вибив їх з сідла, але дальші події – злочинська анексія Криму путінською Росією і нею ж здійснена хвиля антиукраїнського бандитизму на сході України – відволікли новий державний провід у Києві, не давши можливості повніше і глибше очистити суспільне життя від болота, в якому нівроку пораювали „регіонали“ і їхні комунацькі поплічники. Тому й не дивує намір „вчорашніх“ якось тихцем, боком пролізти у завтрашній день України.

9 вересня в Києві відбулося їхнє зібрання, на якому довкола Сергія Львовича, „правої руки“ Віктора Януковича, і олігарха Ріната Ахметова утворилася „нова“ політична сила – „Опозиційний блок“. У пресі знаходимо інформації, що цю назву підказав новітнім „опозиціонерам“ сумновідомий шукач за легкою наживою – американський політтехнолог Пол Манафорт.

Це ж тільки уявити отаке нахабство – всередині незалежної Української держави створювати опозицію до цієї держави і її незалежності! Певна річ, формально все виглядатиме в межах закону, і цим вони хочуть ввести в оману якомога більше виборців, зокрема на сході і півдні країни. В ухваленому на згаданому зібранні меморандумі говориться: „Ми готові створити коаліцію миру і кинути виклик „партіям війни“ Ми готові йти на вибори, перемагати, брати на себе відповідальність за порятунок країни і її економіки“. Тобто, якщо читати між рядками, знову йдеться про антиукраїнську, антиєвропейську, антинатівську, промосковську ідеологію і політику.

Ні, Україна вже не сміє бути такою наївною, аби повірити безсоромній брехні перевдягнених україножерів – після того, як ці „миролюбці“ до нитки пограбували державу, знищили її армію, залишивши беззбройною перед смертельним ворогом. Найсвіжіші соціологічні опитування свідчать, що всі ці „вчорашні“ – Партія Регіонів, „Сильна Україна“ Сергія Тігіпка, Партія розвитку України Юрія Мірошниченка і комуністи не мають шансів поокремо дістатися до парламенту. Тому й об'єднуються. Тим часом скільки б нищих люців не стало під один прапор, під ним у них крила все одно не виростуть.

Але небезпека, на жаль, зберігається. Москва застосує всі засоби і підступи, щоб її п'ята колона знову прорвалася у Верховну Раду. Цьому, очевидно, посприє та обставина, що вибори 26 жовтня відбуватимуться за старою мажоритарною системою, коли можливі підкупи виборців.

Все свідоме українство має бути пильним і надпильним. Прийшов час покласти край ганебному явищу, коли в парламенті незалежної Української держави засідають закляті вороги цієї держави.

ІСТОРІЯ

Фінляндія, спогад про майбутнє

Петро Часто

Не один з нас, хто з болем у серці переймається долею України, сьогодні запитує себе: чому кляте російське зло знов і знов виявляється дівішим, мобільнішим, далекогляднішим, ніж українське добро? Чому Україна тільки обороняється на всі боки, неохоче і незлобиво відмахуючись від „воріженьків“ – у той час, як ненажерливий boa constrictor вже готується обвити її тіло останнім, смертоносним, кільцем?

Як то чому? Подивіться на історію. Причин безліч!

Даймо вже собі спокій з історією, з причинами – запитання все одно залишається: чому?

Може, вся річ у тім, що добро України – глибинне, бездонне, онтологічне, і на його тлі російське зло виглядає несуттєвим, тимчасовим, не вартим того, щоб його брати поважно? Може, ми себе вже більше чуємо у вічності, ніж у часі, а з погляду вічності важливіше зберігати душу, а не тіло?

Подібну спекуляцію мав на увазі Крішна в розмові з Арджуною: „За твоїми мудрими словами ховається боягузтво“. Й апостол Павло напомулював: „Стійте в тому, в чому вас поставив Господь“. Господь поставив нас в українстві. І Він же відкрив найістотніше про душу: „Хто віддасть її за товаришів, той її врятує“.

За товаришів – тобто за свій народ, за рідну землю, єдину і неповторну, бо нема на світі другої України, „немає другого Дніпра“.

У ці дні, коли над миролюбною Україною нависає чорна хмара московсько-імперського зазіхання, історики нагадують про дивовижні, якісь прямо містичні паралелі з 1939 роком. Виявляється, у швидкозмінному світі є речі незмінні. Одна з них – паща російського державного удава, котра, по короткому відрочинкові, знов і знов роззявляється на весь Божий світ, і кожного разу – на Україну.

Зупинися, читачу, над цим текстом: „Понад 20 літ тому... я рішуче симпатизував російському народові... сподівався, що Росія розв'яже власні проблеми і що її уряд, врешті-решт, стане миролюбним, обраним через вільне голосування, котрий не буде зазіхати на території своїх сусідів. Нині ж надія ця щезла, або відійшла до кращих часів. Ця країна, як бачить кожен, в кого вистачає мужності подивитися в лице фактам, керується диктатурою настільки очевидною, що іншу таку тяжко знайти в світі. Вона... вторглася на територію сусіда, котрий жадав одного – жити в мирі як демократична країна, вільна і спрямована вперед демократична країна...“.

Історик Євген Якунов, зі статті

котрого запозичуємо дану цитату, далі пише: „Це сказав не Обама. І країна, на територію якої вдерлося російське військо, – не Україна. Слова ці належать іншому американському Президентові – Франклінові Д. Рузвельтові. Мова йде про напад СРСР на Фінляндію в 1939 році...“.

А тепер – про подібність і відмінність. В 1917 році Фінляндія, як і Україна, проголосила незалежність від Російської імперії. В обидвох країнах більшовики влаштували проросійські бунти. Київський уряд, очолений залюбленими в соціалізм пацифістами, не встоявся, цим прирікши нашу націю на криваві сталінські репресії і Голодомор. А фіни, замість спокуситися на утопійні „ізми“, довірилися своєму генералові Карлові Манергеймові і зі зброєю в руках захистили свободу. Це в їхній трагічній, точніше – трагічно-оптимістичній, історії називається „першою советсько-фінською війною“.

Сталін, навипередки з Гітлером готуючись до нових загарбань, почав з маленької Фінляндії. Європа, як і нині щодо України, лицемірила, висловлюючи „занепокоєння“ і „глибоке занепокоєння“, на ділі не кивнувши й пальцем. Але фіни мали того самого генерала К. Манергейма, і він не згявав часу від 1917 року, збудувавши лінію оборони, об яку Сталін поламав зуби: 200 тис. червоноармійців згинув у фінських снігах, понад 300 тис. дістали поранення, майже 10 тис. потрапили у фінський полон.

На превеликий жаль, Україна не мала свого Манергейма. Не має й досі. Але вперше за багато десятиліть має у такій мірі національно свідомий уряд, що він визнав Росію найголовнішим ворогом України. Це той поворотний історичний момент, з якого починається істинна українська незалежність. Істинна – ще й тому, що збройний опір московському окупантові виник знизу, з народної основи – владі залишилося тільки підтримати його і спрямувати в єдине організаційне русло.

Добровольчі батальйони – це, властиво, повернення до життя славнозвісних феноменів Українського Січового Стрілецтва та Української Повстанської Армії. Можна сказати, що сьогодні Україна має колективного „Манергейма“, і надважливе завдання української влади, зокрема Президента Петра Порошенка, – не змарнувати цей дивовижний вияв національного духу, цей, може, останній наданий для нас історією шанс, зберегти безцінний потенціал, втілюючи його у вибудування непробивної лінії оборони від московського великодержавного реваншизму.

Так нам, Боже, поможи!

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хочемо допомагати українським воїнам

Мене звали Анатолієм, я – директор благодійного фонду „Країна мрій. Львів“. Наш фонд, в сьогоднішній складний час для України, шукає можливості допомогати українським воїнам в зоні антитерористичної операції, також плануємо посилати будівельні бригади для відбудови міст та сіл, зруйнованих терористичними угрупованнями на сході України, які поступово звільняють українські воєнки.

Жителі та гості Львова з розумінням ставляться до ситуації, що склалася, та допомагають грошима, продуктами та іншими вкрай

потрібними речами, але фондів катастрофічно не вистачає для забезпечення всім необхідним, тому ми вирішили звернутись з проханням до читачів „Свободи“, щоб залучити всіх небайдужих до нашої праці громадян. Надіємось на Ваше розуміння та підтримку.

Адреса фонду: Благодійний фонд „Країна мрій. Львів“, вул. Володимира Великого, 2/38, Львів, 79000 Ukraine. Тел.: (380-68) 501-2260, (380-32) 253-7900.

Анатолій Навроцький,
директор фонду,
Львів

Вірю в світле майбутнє України

Уже скоро рік, як ми всі спостерігаємо за подіями в Україні. Я народився в Україні, де прожив половину мого життя, і чітко пам'ятаю моє безтурботне, вільне дитинство, сумую за своєю домівкою.

Страшно дивитися на те, що зараз твориться в нашій державі. Я хочу вибачитися за себе, за моїх батьків, за моїх співвітчизників. Адже саме ми були приспані і одурманені отрутою комунізму настільки, що зараз дуже тяжко пробудитися і відрізати де свої, а де чужі. Покоління моїх бабусь та дідів, моїх батьків було народжене за часів панування комунізму. Ця машина промила мозок всім українцям, а особливо на сході України, де Росія є найближче. Нам нав'язували російську мову у школах, російську літературу, нам співали російські співаки, всі цікаві фільми були зняті в Росії.

Це все настільки міцно влилося в свідомість двох минулих поколінь, що навіть зараз, якщо ви запитаєте людей середнього віку в Україні, чи вони ненавидять Росію, то багато вам скажуть, що вони не проти росіян, а проти російської влади. Але ж більшість росіян підтримує свою владу і її дії, чому ж росіяни не повстануть проти влади?

Та тому, що вони – за Володимира Путіна. Щоб перемогти Росію, нам потрібно перемогти себе.

Коли я приїхав до Америки, то був здивований тим, що люди і діти, які ніколи не були в Україні, можуть її любити більше, ніж я. А потім зрозумів, що в Америці ніхто не давав їм тієї отрути, що називається комунізмом. Їхня любов до України є чиста, плекана поколіннями і не осквернена жодними втручаннями влади.

Україна сьогодні в вогні. І це тому, що виросло і змужніло покоління тих, хто народився за незалежності. Це – моє покоління, яке готове створити нову, свою, вільну і незалежну Україну.

Ми повинні щодня звертатися до влади держав, в яких проживаємо, кликати їх на допомогу, привертати їхню увагу, молити про втручання в ситуацію. Якщо бодай один день ми про це замовчимо, про нас забудуть, а це означатиме, що ми зрадили наших близьких, які там, у вогні, сподіваються на допомогу.

Я вірю в світле майбутнє України, в її незалежність, розквіт. Слава Україні!

Юрій Йосипів,
15 років, рій „Вовки”
Стемфорд, Коннектикат

Ніж у спину

У нас – страшна війна, бо ворог ховає своє обличчя. Кожного дня гинуть люди. Володимир Путін підло готувався до цієї війни. А ми до неї не готувалися. Армію довели до того, що не було пального для танків. Америка та Європа допомагають нам грошима, але нам потрібна збройна допомога. Америка та Європа погрожують Росії санкціями. Поки ті санкції вплинуть на російську економіку, Росія винищить нашу армію.

Росія використовує росіян, які переселилися в Україну. Їх тут багато. Це вони хотіли до Росії, а тепер чомусь втікають на захід України, а не до Росії. Вони нас ненавидять, називають бандерівцями, а ми їх приймаємо, допомагаємо, хоча й самим живеться не дуже розкішно. Молодь не має праці. Заводи зруйновані. За що така кара нашому народові?

Розалія Тарнавська,
Львів

*Братання наше закінчилось
У безневий день весни.
Хоч ми того і не хотіли.
Та ж не хотіли ми війни!
Чом недоросток той, нікчема,
Так затуманив руський люд?
Чом на народ наш український
Так люто летється брехня й бруд?
Чим завинили ми, „братове”,
На ненависть таку і лють?
На наших землях росіяни
Господарюють і живуть,
Ми прийняли вас в нашу хату,
Ми поступили, як рідня,
Ви поселились на тих землях
Де трупом встелена рілля.
Ділились з вами хлібом, сіллю
І вірили, що ви брати.
Що ви нам підло – ніж у спину,
Ми сподівались не могли.
На чужі землі, чужі статки
Ніколи ми не зазіхали.
Ми тільки правду в своїй хаті
Від злих сусідів захищали.
Ми любимо край свій, Україну,
Як любимо матінку дитина,
І за любов цю в ріднім краю
Народ наш гине, гине, гине!*

Молодь потребує постійної уваги

Надворі – миле літечко. Учні і студенти з полегшенням закинули книги та підручники і прагнуть розслабитись. Але Миргородові далеко до звичних розважальних закладів. Ведучи мову про учнівство та студентство, ми маємо пам'ятати і про іншу молодь. За даними Українського інституту соціальних досліджень, кожен шостий з загальної кількості молоді – безробітний, кожна третя молода людина віком від 18 до 21 року не навчається або не має роботи. В умовах сучасних реалій ця частина миргородської молоді позбавлена можливості організовано проводити відпочинок, дозвілля. Боротьба за елементарне виживання змушує шукати різноманітні джерела заробітку і практично відбирає вільний час. Бездуховність основної маси молодих людей диктує і беззмістовність дозвілля: у ліпшому разі це перегляд телепрограм або зустрічі в компанії.

Вийдів на вечірню миргородську вулицю. Ось йде компанія – п'ятеро юнаків і дві дівчини. В їхній лексичі домінує лайка, вони п'яні, як хлопці, так і дівчата... Три міліціанти, зібравшись веселою групою, слухають якийсь анекдот і на п'яну компанію не реагують. Може б, цим молодикам сходити на дискотеку, потанцювати, провести після танців додому дівчину...

Зовсім недавно у спортивній залі Центру естетичного виховання така дискотека „працювала“. Слово „працювала“ взято в лапки. Нічні дискотеки, як правило, перетворювались у масові пиятики та підлітковий секс, тому дискотеки не стало.

Постанова міжвідомчої наради керівників правоохоронних органів, органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та державного контролю Миргорода та Миргородського району від 29 квітня цього року говорить: зростання динаміки злочинності серед неповнолітніх в місті та районі порівняно з 2012 роком на 200 відс., зростання групової злочинності

серед дітей у групах з дорослими – на 300 відс. Далі йшлося про профілактику правопорушень, охоплення молоді змістовним дозвіллям.

У Миргороді варто згадати станції юних техніків, юних туристів, юних натуралістів, Центр естетичного виховання. Отже, держава ніби потурбувалася, аби дозвілля підростаючого покоління було наповнене високим змістом? Чому ж цього не сталося?

У Центрі естетичного виховання витіснили, розформували, закрили десятки національних гуртків чи дитячо-молодіжних об'єднань – народознавчих, краєзнавчих, літературно-мистецьких, видавничих, природоохоронних. З особливою наполегливістю переслідувалась і виживалась з освітянського простору міста талановитий педагог і авторка виховних програм Вікторія Вовк. Натомість керівництво центру до діла з дітьми, чий батьки були спроможні платити. Залишилися танцювальні і вокальні гуртки.

Чи не зусиллям таких горькерівників громада завдячує появі на теренах міста дитячих банд, наркоманії, гвалту, проституції у молодіжному середовищі?

Наведу витяги з документів правоохоронних органів.

„У ніч на 12 квітня по вулиці Комарова неповнолітні, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, з метою пограбування вбили гр. Медвіда А. В.; кілька годин по тому ця ж банда вбила гр. Чуйка І.О.; ближче до ранку напали на водія таксі Будаєва М. І. і завдали йому кілька ударів викруткою в шию з метою вбивства і пограбування“.

Ця страшна статистика не випадкова. В освітянській системі терміново потрібна кадрова люстрація. На сьогоднішній день всі посади і служби в миргородській освіті займають колишні компартійні функціонери й піонервожаті. І ми бачимо результати їхньої діяльності.

Анатолій Сазанський,
Миргород

У справі охорони Президента

Наші провідники та й увесь український народ ще мало знають з історії, як Москва нищила українських провідників та героїв, котрі не мали надійної охорони. Деякі з них не бажали такої охорони, інші брутального ворога вважали за приятеля.

Коли мова йде про охорону Президента, то він не має в тому голосу. Доброї охорони ніколи й не було. Трьох перших президентів Москва не зачіпала, бо вони

Москві не заважали. Віктор Янукович взагалі був агентом Москви.

Новий Президент Петро Порошенко є великим патріотом України, має значний політичний досвід. Його поважають світові провідники. Хоче він чи ні, але повинен мати бездоганну охорону, щоб український народ більше не оплакував своєї долі.

Стефан Палик,
Глен Спей, Нью-Йорк

Неприємне вітання

Телевізійні програми показали, як при зустрічі Президент України Петро Порошенко подав руку Президентові Росії Володимирові Путінові. Я не визнаю провідника Росії гідним такого вітання. Адже перед нами особа вкрай нечесна і лиходійна, не кажучи вже про недотримання обіцянок та угод з Україною.

Привітання порожньою правцею колись означало, що у цій руці немає прихованої зброї. У В. Путіна така зброя була, тому П. Порошенко заслуговує на докір за таке неприємне вітання.

Д-р Василь Рождественський,
Вудевен, Мінесота

Українці світу відзначили День Незалежності

ЕДМОНТОН, Альберта

Богдана Степаненко-Липовик

24 серпня у Домі української молоді відзначили 23-ий День незалежності України. Прийшло понад 400 осіб, серед них речник Парляменту Канади Лорі Гон, депутати Провінційного парламенту Альберти Євген Звоздецький, Томас Лукашук, Геня Леськів, Дженіс Сарич, депутат Едмонтонської міської ради Бев Еслінгер. Едмонтонський відділу Конгресу Українців Канади (КУК) отримав привітання від багатьох політиків, які не змогли відвідати цю урочистість.

Збори розпочалися Панахидою з вшануванням пам'яті героїв, які віддали життя за Україну. Її від-

служив о. Никола Равлюк у супроводі жіночого квартету „Херувими“. Промовляв президент Едмонтонського відділу КУК Сергій Костюк. Гості оплесками зустріли відеофільм з промовою Президента України Петра Порошенка.

Головний промовець, сенатор Рейнел Андрейчук зазначила, що для неї стало честю потрапити до списку осіб, яким заборонено в'їзд на територію Росії, адже це рішення, в першу чергу, показує проблеми в Росії, які вона перекладає на взаємини між народами. С. Костюк подарував їй збірку дисків з творами Якова Степового на знак подяки і згадку про цей день.

Оля Миць та Яніна Виговська деклямували вірші „Небо падає!“ та „Прийдіть на поміч“, які відтворили атмосферу подій в Україні впродовж цього року. Спів Соломії Марії Баб'як та дуету Наталі Бойко з Андрієм Сумаруком посилив віру в перемогу. Семирічна Даринка Костюк прочитала вірш „Моя Україна“.

Перший заступник президента відділу КУК Люба Бойко-Бел подякувала о. Н. Равлюкові, ведучому Юрієві Броді, звукооператорові Ігореві Подільському, усім промовцям та присутнім. Присутні співали гімн України разом з Русланою Лижичко, яка була на великому екрані.

Учасники свята в Едмонтоні.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Володимир Єфимов

В Україні протягом року забагато свят. Святкуємо і у вихідні дні, святкуємо і в будні. 23 серпня відзначали День українського прапора, 24 серпня – День Незалежності України, 28 серпня – Свято врожаю. А настрої не святковий, бо йде жорстока війна у Донбасі. Влада організувала велосипедну колону (близько 200 велосипедистів з спортивних шкіл та аматорів) та колону „Дніпропетровського автомайдану“.

Безумовно, велика кількість українців приходить на такі заходи з патріотизмом у серці. Тепер вітаються лише так: „Слава Україні!“ – „Героям слава!“, а прощаються: „Слава нації!“ – „Смерть ворогам!“. Гасла ОУН набули другого життя завдяки агресії Росії. Україна єднається, нація формується і прогресує. Два віча відбулися біля обласної

адміністрації, при тому друге перетворилося на ходу з прапорами вулицями міста.

Ще два віча у святкові дні провели українські національні демократи. Одне, 23 серпня, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Друге, 24 серпня, – біля могили Січових стрільців, які загинули у 1919 році у Катеринославі (нинішньому Дніпропетровську) у бою з більшовиками. Священники Київського патріархату відслужили Панахиду, були патріотичні промови і співи. У цих заходах брав активну участь колишній голова крайового Народного руху України Іван Шулик.

Коли гості приїждять до Дніпропетровська, їм показують меморіальну дошку на Театральному бульварі: „На цьому майдані 16 липня 1991 року вперше над містом Народним Рухом України урочисто піднято національний прапор“. Тоді в СРСР українські прапори були заборонені, то прапор на майдані підняв саме І. Шулик.

Хода з прапорами вулицями міста Дніпропетровська. (Фото: Юлія Рацібарська)

ПАРМА, Огайо

Петро Твардовський

Відзначення 23-ої річниці Незалежності України організував Комітет „Українського села“, що діє при Українських Злучених Організаціях Огайо (УЗО). Параду було проведено 23 серпня. Урочиста хода святкових колон формувалася для паради на початку „Українського села“, біля кредитівки „Самопоміч“.

Розпочав святкову параду ескорт Клівлендської поліції та Українських американських ветеранів. За ними йшли святкові колони українських громадських організацій, парафій українських церков, успішних українських бізнесів, а також численні родини українських емігрантів різних поколінь. Всі вони були у вишиваних українських строях, а впродовж ходи вигукували різні гасла на честь свята Незалежності України, співали українських патріотичних пісень.

У колонах майорили національні стяги України, прапори українських громадських організацій та хоругви українських церков. У руках багатьох учасників паради тріпотіли на сонці маленькі синьо-жовті прапорці та

кольорові кульки. Друзі з польських, литовських, латвійських та естонських громад також взяли участь у параді. Під звуки маршів духових оркестр американських шкіл святкові колони пройшли „Українським селом“. Обабіч вулиці сотні глядачів вітали учасників паради.

Святкова парада закінчилася біля Парку української спадщини, напроти Української католицької церкви св. Йосафата. Тут на імпровізованій трибуні учасників паради вітали ведучі святкової програми Роман Федьків і Христина Скабик. Потім у Парку української спадщини, при велелюдному співі державних гімнів США і України, було піднято на щоглах американські й українські державні прапори.

З святковим вітанням до присутніх звернувся голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер, посадник Парми Ді Гітер. Ведучі святкової програми щиро подякували Ді Гітерові та його адміністрації за підтримку „Українського села“ та всієї української громади. Комітетові „Українського села“ і його голові Р. Федькову, а також Андріє Якубович і Лізі Шийка-Шрубович за організацію паради. На закінчення всі присутні заспівали „Боже, бережи Америку“.

Учасники паради у Пармі. (Фото: Лана Барков)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

24 серпня з нагоди Дня Незалежності України і Дня міста Бережани Молебень за Україну на площі Ринок відслужили о. Василь Онишук (Церква Пресвятої Трійці) та о. декан Микола Зоренний (Церква св. Миколая).

Бережанці та гості міста пройшли колоною до початку вулиці Шевченка, де було відкрито меморіальну дошку з написом: „На відзначення 200-ліття ювілею Великого Кобзаря та 100-річчя перейменування вулиці на честь Тараса Шевченка. 24 серпня 2014 року“. Відкриття таблиці здійснили старший науковий працівник краєзнавчого музею Микола Проців, голова Товариства „Адамівка“ ім. Володимира Савчака Микола Пересада та підприємець Микола Лопушанський.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'яті героїв „Небесної сотні“ та загиблих у зоні антитерористичної операції. Співали учасники зразкової вокальної студії „Крок“. Літературну композицію „Розмова двох люблячих сердець“ на честь „Небесної сотні“ виконали учасники гуртка „Словограй“ з села Голгоче під керівництвом автора Оксани Максимішин.

На площі була показана фотоекспозиція „Революція гідності“ голови громадської організації „Бережан-

ський Майдан“ Олександра Коковіна. Друк і монтаж експозиції здійснив учасник Євромайдану в Києві, художник Любомир Кузяк. Була представлена виставка картин уродженця Бережан, відомого художника В. Савчака, барельєф Кобзаря роботи Михайла Парашука (з власної колекції Марії Сагай).

Міське товариство Асоціації філателістів України видало художній немаркований конверт „100-річчя присвоєння вулиці в Бережанах імені Тараса Шевченка“.

Продовжило святкування урочисте зібрання у міському будинку культури „Просвіта“, де активісти зібрали пожертви для війська.

Нова меморіальна дошка у Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пораненого на Майдані студента лікують в Дітройті

Каміля Гук

ДІТРОЙТ. – 17-літній Дмитро, студент-другокурсник Київського університету, прилетів до Дітройту в березні цього року на операцію ока в „Kresge Eye Institute“. 18 лютого на Майдані він не збагнув, що поранений, аж поки не відчув, як кров тече з його правого ока. Гумова куля, вистрілена вояком спецпідрозділу міліції України, себто „Беркуту“, пройшла через його око і порожнину носа, опинилася в роті.

У наступні години Дмитро мав дві операції, в тому числі одну, щоб хірургічним шляхом видалити його

пошкожене око. Дмитро та його 26-річний брат Володимир прилетіли до Дітройту 28 березня на запрошення д-ра Марка Юзича, завідувача катедри офтальмології при Wayne State University.

Поранений мав першу з трьох операцій на оці, щоб відновити площину навколо його ока.

„Нам пощастило, що інститут має великий досвід у галузі офтальмологічних спеціальностей і в тому числі можливість лікувати складні травми пацієнтів, – сказав д-р М. Юзич. – У цьому випадку лікарі лікують на громадських засадах пацієнтів з багатьох країн, і коли

необхідно також місцевих пацієнтів. Найперше завдання лікарів – забезпечити необхідний догляд пацієнтів, незалежно від їхньої платоспроможності“.

„При відновленні правої нижньої повіки буде проведено обмін і пересаджування шкіри. Через три-чотири тижні, як другий етап, як тільки буде правильно перебудована нижня повіка, ми відкриємо цю повіку, щоб прищепити троха жиру в очницю, це додасть об'єм і краще підтримає очну протезу“, – сказав д-р Еван Блек, доцент офтальмології та очнопластичний хірург.

Д-р М. Юзич і його дружина

Надя – уродженці Америки, виховані в українських традиціях і культурі. Д-р Н. Юзич, старший науковий співробітник Мишигенського інституту суспільної охорони здоров'я, стала посередником і перекладачем з англійської мови для обох братів.

Брати розповіли, що день 18 лютого на Майдані був звичайний. Брати брали участь у майже тримісячних мирних протестах проти корупції в уряді та зловживання влади. Рух був добре організований, з продовольством, житлом і охоро-

(Закінчення на стор. 12)

На оселі СУМ відбувся табір молодшого юнацтва

Христина Долинюк-Микитин

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк, – На оселі Спільки Української Молоді 13-26 липня відбувся виховно-відпочинковий табір молодшого юнацтва „Ми загартовані – ми перемаємо!“, учасниками якого стали 65 дітей у віці від 7 до 12 років, переважно з східного узбережжя Америки.

Всі денні гутірки, майстрування та заняття були присвячені містам східної України та Криму, які зазнали російської окупації і в яких українські громадяни та вояки мусять гартуватися в боротьбі за гідність, волю і незалежність України. Під час табору юнацтво було поділене на шість патріотичних дружин – „Берегині“, „Українські лицарі“, „Ангели Майдану“, „Металісти“, „Медики Майдану“ та „Сумівський батальйон“.

Кожного ранку дружини отримували загадку, яка давала підказку юнацтву, про яке місто в східній Україні вони дізнаються впродовж денних гутірок. Переможці отримували відзнаки ще на ранковому апелі, а вже після сніданку на заняттях юнацтво відкривало для себе світ східних міст України.

При кінці кожної гутірки був показ відеофільмів та світлин про Україну. Цим способом молодь познайомилася з Сергієм Нігоном – героєм „Небесної сотні“, Мустафою Джемільовим – народним депутатом України та провідником кримських татар, сумівцем Євгеном Войцехівським з Сміли Черкаської області, котрий згинув в Луганську за тиждень перед відкриттям табору, Надією Савченко, котра потрапила у полон до російських спецслужб та з іншими.

Перший тиждень юнацтво подорожувало по Дніпру – від Києва до Криму, слухало гутірки про Євромайдан, міста України, Крим та кримських татар. Другий тиждень став подорожжю від Криму через Озівське море до Маріуполя, Донецька, Луганська та Харкова. Всі заняття та майстрування відкривали юнацтву багато нового про ці регіони. Діти будували стіни і барикади на таборовому майдані, шоколадний міст до Криму, українські кораблі з різних материків.

Щовечора, разом з командою, впорядниками та виховниками, юнацтво брало участь у вечірніх зустрічах на таборовому Майда-

ні. На площі посеред табору стояла таборова „Ялинка“ з привітаннями і образками, які юнацтво приготувало для відіслання в Україну. Вечірні зустрічі завжди розпочиналися молитвою за Україну та закінчувалися традиційною таборовою піснею „Ніч вже йде.“ Під час зустрічі лунали українські пісні.

Крім цього, таборовики щодня бували у басейні, займалися спортом, здійснили прогулянку до гірського озера Міневаска та провели дві забави. Юнацтво також брало участь у Літургії 20 липня, під час якої о. Едсон Терновський благословив дерев'яні хрести, які юнацтво змайструвало в пам'ять про „Небесну сотню“.

20 липня відбулася ватра, присвячена всім сучасним героям України. Ватра розпочалася молитвою за мир в Україні біля каплиці св. Михаїла на оселі та була продовжена поминальною ходою й переданням смолоскипів від каплиці до ватри. Під час ходи хорунжі несли синьо-жовтий державний прапор та червоно-чорний революційний прапор, а юнацтво співало „Боже Великий“ та „Сумівські Вогні“, виступало з віршами та патріотичними піснями. Ватра закінчилася співом гімну України.

На закритті табору юнацтво співало улюблені пісні таборового Майдану, серед яких вирізнялася пісня на слова Наталки Карпій „Ми зможемо все!“, яка стала таборовою. Головна виховниця Христина Долинюк-Микитин пригадала таборовикам, що кожен став переможцем на таборі, бо повірив в себе та зрозумів, що в майбутньому зможе допомогти Україні стати вільною та успішною державою.

Табір закінчився апелем, під час якого комендант Даня Лавро вручила всім учасникам таборі посвідки та відзнаки.

З дітьми працювали з Нью-Йорку – Д. Лавро, Світлана Микулинська, медична сестра Лорена Возняк, інструктор співу Богдана Волянська, з Пасейку, Нью-Джерзі, – Дмитро Ленчук, Оля Фіголь, Оля Бігуняк, з Філядельфії – Х. Долинюк-Микитин, Оля Богун, таборовий батько Адріян Оларчук, а також Анна Покора з Гартфорду, Конектикат, Лариса Грицик-Даненберг з Випані, Нью-Джерзі, о. Е. Терновський з Бразилії, який був духовним опікуном на таборі.

Сумівська ватра. (Фото: Оля Богун)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на перегляд документальних
фільмів проекту

„Вавилон '13“

Проект «Вавилон '13» засновано групою українських
кінематографістів для зйомок документальних
фільмів про події на Майдані

У презентації візьме участь

режисер

Юрій Грузінов,

один із співзасновників
проекту «ВАВИЛОН '13»

Вступне слово

проф. Ірини Вушко

(Гантер Коледж)

**в суботу, 27 вересня 2014 року
о 5-ій годині по йол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Михайло Саакашвілі виступив в УКУ

ЛьВІВ. – Лекція колишнього Президента Грузії Михайла Саакашвілі відбулась 8 серпня в Українському Католицькому Університеті, в рамках експертного клубу „Самопоміч“. Участь у зустрічі взяли близько 400 учасників: представники підприємництва, влади, громадського сектору, освіти, дипломати.

Доповідач проголосив 10 тез, важливих для України. Українське суспільство, сказав він, має великий потенціал: працелюбне, талановите, самоорганізоване, терпеливе, гнучке. Воно позбавляє світ від російського імперіалізму. Україна має ідеальні розміри для реформ, чудову молодь.

Процес оновлення політичної класи починається тільки тепер, народ випередив його. В Україні є чудова традиція правового суспільства, яке будувалося віками. Росії доведеться дуже швидко віддати анексовані території Абхазію, Придністров'я, Крим. Освіта та інвестиції у освіту – це вирішальні речі для трансформації суспільства, сказав М. Саакашвілі.

Прес-служба УКУ

Михайло Саакашвілі виступає в Українському Католицькому Університеті.

Одеса готова дати відсіч агресорам

Сергій Горлицвіт

ОДЕСА. – Комітет державної безпеки самопроголошеної Придністровської Молдавської Республіки (ПМР) заявив, що ПМР не планує агресії проти України. Водночас ветеран війни на Дністрі, полковник Анатоль Караман розповів молдавському виданню „Ziarul de Garda“, що російське керівництво готується відкрити другий фронт, атакуючи Україну з Придністров'я у напрямку Одеси. За його словами, на території цієї невизнаної республіки знаходиться до 20 тис. російських військових, добре навчених для ведення бою, як у польових, так і в міських умовах. У Придністров'ї оголошена загальна мобілізація. Майже щодня там приземляються літаки Іл-62 і прибувають війська Російської Федерації, зосереджено багато важкого озброєння.

Жителі Одещини, спостерігаючи за цією ситуацією, не довіряють мирним запевненням, а готуються в разі потреби дати гідну відсіч агресорам. У Одеській області створено підрозділ патрульної служби міліції спеціального призначення „Шторм“, а у Болграді, на кордоні з ПМР, будуть розміщені батальйони високомобільних десантних військ і Національної гвардії. Прикордонники одеського регіону при допомозі місцевих жителів уже ведуть роботи з інженерного посилення охорони кордону з ПМР, копаючи рів шириною глибиною до трьох метрів.

Підрозділ морської піхоти Військово-морських сил України на початку серпня провів тактико-спеціальні навчання у південно-західних районах Одеської області, зокрема, у районі міст Ізмаїл, Рені, Кілія, Вилкове, Болград. В цих районах побував командувач флоту контр-адмірал Сергій Гайдук. Слідом за ним біля одеських берегів пройшли навчання українських морських піхотинців спільно з правоохоронцями.

Вагомою підтримкою України і застереженням для агресивної Росії стали щорічні морські навчання „Сі Бриз“, які розпочалися 8 вересня. В них взяли участь кораблі США, Франції, Канади, Іспанії та України.

Губернатор Одещини Ігор Палиця запевнив жителів області, що вона повністю готова до будь-яких несподіванок і має досить сил і засобів для відсічі нападникам.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих витрат пов'язаних з навчанням

3.99

% APR на 6 міс.

використовуючи свою Visa® Credit картку з „Самопоміч“ від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентування при стандартній річній процентній ставці, що зовов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045,5192,5300,5310,5311, 5411, 5611,5621, 5651, 5661,5691,5732,5734,5942,5943 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки „Самопоміч“.

Full Financial Services

А ВИ ВЖЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ „СВОБОДУ“?

www.svoboda-news.com

Річна передплата - \$90
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії - паперову і електронну

ВІДДІЛ ПЕРЕДПЛАТИ 973-292-9800, дод. 3040

„СВОБОДА“ - найстарша в світі українськомовна газета.
Видається безперервно з 1893 року

ПОСТАТІ

Усього себе віддав Божій правді

Микола Галів

7 вересня сповнилось 30 років, як після 18-річної каторги і 21 року невтомної діяльності на волі, у Римі, в центрі Вселенської Христової Церкви, відійшов у Божі засвіти бл. п. Патріярх Української Греко-Католицької Церкви, Кардинал Йосиф Сліпий. Він став перед престолом Всевишнього Триєдиного Бога зі смиренною подякою за всі Божі ласки – за таланти, які невпинно і жертвовно примножував на славу Богу, на славу Христової Церкви, на славу Української Церкви-страдниці, на добро своєї пастви і рідного українського народу.

Відійшов непересічно мужній, великого формату духовний провідник, який на другій сесії Вселенського Собору у Ватикані говорив „від імені тих, що вже не можуть промовляти – про гори трупів і ріки крові“ Української Католицької Церкви.

Відійшов той провидець, що зі своєю появою у Римі сколихнув опінію світу про катакомбну Українську Церкву і відкрив нову сторінку її безперервної і безприкладної історії. Завдяки його старанням Апостольська Столиця повернула нашій Церкві її історичний статус – Верховне Архиепископство. Згідно з канонічним правом, Верховний Архиепископ є рівний у правах з Патріярхом, хоч формально не має цього титулу.

Завдяки глибоко доказовій аргументації Верховного Архиепископа Йосифа наша Церква, до того часу відома в Римі як „Рутенська“, дістала свою природну назву – Українська Католицька Церква.

Завдяки його наполегливості була повернута посілість нашої Церкви у центрі Риму, при Деї Монті 3 – з церковцею свв. Сергія і Вакха, з чудотворною іконою Жировицької Божої Матері і з прицерковною резиденцією, яка стала Патріяршим двором, де згодом споруджено Музей Патріярха Йосифа і готель для гостей. Його ж велетенськими стараннями були побудовані в Римі собор св. Софії й Український Католицький Університет ім. Папи Климента, які посвятив Папа Павло VI у 1969 році.

У тому ж році, після посвячення цих новобудов, відбувся доленосний IV Синод УКЦеркви, на якому вона ухвалила свій патріярхальний устрій. УКЦерква була найбільшою Церквою серед усіх Католицьких Церков східного обряду, яка не втішалась патріяршим титулом. Змагання Блаженнішого Йосифа за втілення ідеї патріярхату спонтанно підтримали вірні УКЦеркви. Внаслідок утворився широкий і динамічний мирянський патріярхальний рух.

На безперервній звернення мирян, прохання священників і деяких владик Верховний Архиепископ Йосиф прийняв титул Патріярха. Апостольська Столиця не визнала цього, але і не заперечила...

У тих дуже складних, нерідко й несприятливих обставинах Патріярх Йосиф не забував про катакомбну УКЦеркву в Україні. Без відома Апостольської Столиці висвятив трьох владик з призначенням для України. Ними були о. Любомир Гузар, о. Іван Хома і о. Стефан Чміль. Останній Владика С. Чміль рано помер. Патріярх Йосиф звертався до Папи Івана-Павла II про їх визнання, опісля також просив Верховний Архиепископ УКЦеркви Мирослав-Іван Любачівський. Таємно висвячені Патріярхом Йосифом владика о. Л. Гузар і о. І. Хома були визнані Папою Іваном-Павлом II. І щось більше – Владика Любомир був обраний Верховним Архиепископом УКЦеркви, якого благословив Папа Іван-Павло II.

За усієї мужності і особистої відваги, Патріярх Йосиф діяв розважно, стримано, молитовно. У своєму унікальному „Завіщенні“ він писав: „Сидячи на саях, ... лечу думками до всіх моїх братів і сестер в Україні і на просторах цілого Радянського Союзу, до тих, що страждають на волі, і до тих, що караються у в'язницях, в тюрмах, в таборах невідомої праці і в таборах смерті... Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-Галицького і всієї Русі, безіменного і ще невідомого! Прийде час, коли Всевишній Господь пошле його нашій Церкві і об'явить його ім'я! Але наш Патріярхат ми вже маємо...“.

Патріярх Йосиф на катафалку у соборі св. Софії в Римі.

Вістка про смерть українського церковного і національного світоча Патріярха Йосифа глибоко сколихнула світове українство, зокрема українців Америки.

Пригадую ті дні невимовної скорби і похоронних молін у Римі. Була чудова римська осінь, тепла і сонячна. На похорон їхали українці з США і Канади, Аргентини, Бразилії, Австралії, Англії, Бельгії, Голяндії, Німеччини, Югославії, миряни, священники і владика, активісти патріярхального руху, вірні послідовники ідеї Патріярха Йосифа.

Тіло Патріярха спочивало на катафалку, у патріярших одягах і мітрою на голові, у соборі св. Софії. У перші дні після смерті Патріярха, перед запланованим на 8 вересня відлетом до Вінніпегу, прибув Папа Іван-Павло II, і в супроводі Кoadьютора М.-І. Любачівського у соборі св. Софії попрощався з покійним – поцілував його у чоло і праву руку, помолився за спокій його душі і промовив: „Покійний боровся за справедливу справу“.

У соборі Святої Софії відбувались похоронні моління і відправлялись заупокійні Святі Літургії до четверга, 13 вересня 1984 року, коли завершальні похоронні обряди на площі св. Софії провів наслідник Патріярха Йосифа, Владика М.-І. Любачівський, у співслуженні секретаря Східної Конгрегації Владика Мирослава Марусина, митрополитів Максима Германюка з Канади і Стефана Сулика з США, єпископів Івана Прашка з Австралії, Ізидора Борельського з Торонто, Єфрема Кривоного з Бразилії, Андрія Сапельяка з Аргентини, Інокентія Лотоцького з Чикаго, Августина Горняка з Лондону, Михайла Гренчишина з Франції, Платона Корнеляка з Німеччини, Славомира Мікловша з колишньої Югославії і Роберта Москаля з Парми. Їм співслужили протоархимандрит Василянського чину Ізидор Патріло з Риму, архимандрит Отців-студитів Л. Гузар, архимандрит о. Іван Гриньох з Мюнхену, мітрата о. Володимир Андрушків з Коговзу (Нью-Йорк) і о. Маріян Бутринський з Чикаго, при численній участі паломників, священників, ченців і черниць українських і неукраїнських чинів, з різних місцевостей і континентів, католиків і православних, видатних політичних, громадських, наукових і культурних діячів

Похорон Патріярха Йосифа на площі св. Софії в Римі.

У похоронах взяла участь Українська Православна Церква, Владика Володимир Дідович і о. Дубицький з Мюнхену, які презентували Блаженнішого Митрополита Мстислава (Скрипника)

На площі св. Софії закрита труна з тілом Патріярха Йосифа тонула у численних вінках і квітах. Півколом біля труни стояли владика і священники у жалобно-малинових фелонах, на чолі з Владикою М.-І. Любачівським.

Перші два ряди крісел зайняли гості – Посол США в Апостольській Столиці Пітер Мирфі, єпископи і священники, латинської і східної Католицьких Церков, інші представники дипломатичного корпусу при Ватикані, кардинали, єпископи і священники.

Вирізнявся, у білій одежі, найбільший „жебрак“ світу, голова „Церква у Потребі“, великий приятель Патріярха і щедрий жертводавець для УКЦ, голяндський монах о. Веренфрід ван Страатен. Це він під час поминальної Служби Божої, у сороковий день смерті Патріярха Йосифа, в німецькій церкві св. Михаїла, у Мюнхені, виголосив проповідь, присвячену пам'яті Патріярха Йосифа, у якій закликав: Слухайте з глибокою пошаною і з дитячим послухом вашого Патріярха. Він не є мертвий!...“.

Після закінчення св. Літургії декан кардиналів К. Конфальонієрі провів разом з усім кліром спільну заупокійну молитву за Патріярха Йосифа. Секретар Східної Конгрегації Владика М. Марусин виголосив італійською мовою проповідь про життєвий шлях Блаженнішого Йосифа. І знову прозвучала похоронна молитва „Святий Боже...“, і жалобна процесія рушила до підземелля собору св. Софії, де відбулось запечатання гробу і „Вічна пам'ять“.

Під час обіду у їдальні УКУ о. д-р Іван Хома з'ясував наставлення Львівського Крилосу до ситуації після смерті Блаженнішого Патріярха Йосифа і, звертаючись до Владика І.-М. Любачівського, зокрема сказав: „Цей Ваш титул Патріярха, який успадковує по великим Покійнику, є і буде для Вас хрестом. Але цього хреста скинути Ви не можете, ради миру у нашій Церкві, ради тих 400-літніх змагань за нього...“.

Увечері після похорону відбулись поминки, якими керував від імені Крилосу Львівської Архиепархії архимандрит Чину Отців-студитів о. д-р Л. Гузар. Подякувавши усім за присутність, він підкреслив, що українські християни зібрались з усіх закутків світу, але тут також сьогодні є заступлена матірня земля – Україна „в особі Блаженнішого Львівського Архиепископа і Митрополита Галицького, Архиепископа княжого міста Львова, тим самим він спадкоємець старовинної традиції київських митрополитів, тим самим він і голова нашої Церкви, одної, єдиної для нас по цілому світі Української Католицької Церкви, і тому ми вшановуємо його титулом – Патріярх“. Авдиторія відповіла спонтанними оплесками.

Під час поминок прощали Патріярха Йосифа від владик УКЦеркви – Митрополит С. Сулик, від Української Православної Церкви США і Митрополита Мстислава – Владика В. Дідович, від священників УКЦ – о. мітрата М. Бутринський, від Українського Патріярхального Світового Об'єднання – д-р Богдан Лончина, від Українського уряду в екзилі – Президент Микола Лівницький, від Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради – д-р Мирослав Прокоп, від ОУН (р) – голова провуду Ярослав Стецько, від ОУН під керівництвом Миколи Плав'юка – Леонід Філь, СКВУ – д-р Петро Саварин, від українських науковців – проф. Володимир Янів, від Української катедри при Гарвардському Університеті – проф. Омелян Прицак, від уряду Канади – сенатор Павло Юзик, від Пласту – д-р Юрій Старосольський, від Спільки Української Молоді – Євген Гановський, від Українців Великої Британії – редактор Ілля Дмитрів. Було значно більше бажаючих висловити співчуття, але, на жаль, час не дозволяв.

На закінчення особливо драматичний момент викликав сльози на очах у присутніх, коли у звукозаписі прозвучав голос Патріярха Йосифа, слова з його „Завіщання“: „...Молюся за вас, мое Духовне стадо, і за весь український народ, якого я є сином і якому я старався весь свій вік служити...“.

Нью-Йорк

Фестиваль осінній, але не сумний

Олександр Федорчук

ПАРМА, Огайо. – Парафія Української католицької церкви св. Андрія провела 7 вересня останній цьогорічний Український Фестиваль.

Люди з околиць Клівленду звикли до таких заходів, тому й на цей раз було дуже людно. Приходять покуштувати різноманітних страв та ознайомитись з українською творчістю не тільки українці, але й американці, люди різних національностей.

Як і минулих років, фестиваль мав цікаву художню програму. Настоятель церкви о. Ігор Касіян запросив на наше свято Вокально-інструментальний гурт „Збруч” з Торонто (художній керівник Дмитро Білан), в репертуарі якого було дуже багато українських ліричних і естрадних пісень.

Бурхливих оплесків заслужила наша співачка Оксана Шараневич Сана. Красою бального танцю вразили дітки, представлені Славою Полудневим, цей талановитий гурток діє патронатом Української церкви Покрова св. Богородиці.

Полонила серця слухачів своїм чарівним голосом лавреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів Заслужена артистка України Ірина Лончина. Також виступив Український танцювальний ансамбль під керівництвом Фреда Ясновського та Тані Панкевич з Янгставну, Огайо. Маленька Вікторія Ласідкович з легкістю метелика виконала танок „Поцілунок метеликів”. Також грали музиканти гурту „Акорд”. Рената і Андрій Гарматій влаштували діткам веселі ігри та забави.

На фестивалі активно діяли члени Cleveland

Отець Ігор Касіян з організаторами фестивалю.

Maidan Association, продаючи сорочки та інші речі, щоб одержані гроші знову переказати для допомоги українським військовим в зоні Антитерористичної операції, постраждалим та їхнім родинам.

Тихенько прийшла осінь, але не навиває вона смутку, коли людина оглядеться і бачить плоди своєї праці. Тому й ми радіємо з цього фестивалю, радіємо, що ще раз змогли собі й іншим засвідчити красу української культури.

Танцюристи з Янгставну, Огайо.

Співає Заслужена артистка України Ірина Лончина.

Пораненого на Майдані...

(Закінчення зі стор. 9)

ною здоров'я, які надавали на Майдані. Майдан перетворився у невелике містечко. Протестуючі використовували соціальні мережі для повідомлень один одному про те, де і коли зустрітись та багато іншого. Група автомобілістів організувала так званий Автомайдан, щоб патрулювати і відстежувати, де „Беркут” на даний день був розташований.

Дмитро згадав свою першу акцію протесту при кінці листопада 2013 року з групою однокурсників університету. Чинovníки заявили наступного дня, що студентам забороняють протестувати, але брати і студенти, які жили разом в студентському гуртожитку, продовжили наступного дня протест.

18 лютого, близько 11-ої год. ранку, Дмитро зустрів друзів з університету перед будівлею Верховної Ради. Студенти пішли в уря-

довий квартал при Маріїнському парку. Побачивши спецпідрозділ „Беркут”, який шикувався біля барикад, Дмитро спробував спілкуватися з міліціонерами. Вони сказали, що їм не дозволяють говорити з студентами.

Пізніше він побачив „беркутівців”, котрі входили в будівлю через дорогу від Майдану. Вони пішли на дах будинку і почали стріляти у протестувальників гумовими кулями і кидати газові та димові гранати на них, а також бруківки. Протестуючі теж кидали каміння з бруківки. Граната потрапила Дмитрові в плече, але не поранила його. Разом з шістьма протестувальниками він побіг до будівлі, де перебували „беркутівці”, і зламавши двері на дах, пішов переконувати „беркутівців” покинути будинок. В ході переконань Дмитро був уражений гумовою кулею у бік живота і ногу, а також пошкодив палець. Покинувши будівлю, він пробрався до медичного намету, щоб отримати лікування.

Близько 2-ої год., коли він був у медичному наметі, то побачив сотні протестувальників, котрі бігли в його сторону. Він вважав, що вдалося переконати „беркутівців” покинути будинок, тож хотів знати, чому люди бігли. А „беркутівці” вишикувалися в лінію і почали бити втікачів одного за другим. Протестуючі відтіснили „беркутівців”, але вони перегрупувалися і продовжили бити демонстрантів. Дмитро сховався за деревом, почув, що хтось кричить, визирнув і в ту ж мить був вражений в око. Побіг він до медичного намету весь в крові і сажі, де взяли його в авто і відвезли в імпровізований шпиталь. Дмитро сказав братові що був поранений і тепер в лікарні.

Володимир залишив роботу і поїхав до брата. Він сидів поруч з братом після операції. Опівночі Дмитро мав другу операцію, щоб видалити око і зробити інші роботи, які тривали сім годин.

Щоб захистити себе від „Беркута”, Дмитро подав в лікарні вигадані ім'я та адресу.

Лікарі радили йому покинути лікарню після того, як „Беркут” почав розпізнавати майданівців і забирати їх з лікарні. Дмитра перевезли 20 лютого на безпечне місце до Львова, де перебували 23 інші протестувальники з травмами. Медичні витрати покрила проєвропейсько організація, яка Дмитрові запропонувала поїхати до США, щоб отримати потрібне лікування і протез. Володимир полагодив візи обом братам. Неурядова організація, пов'язана з Посольством США, зв'язалася з д-ром М. Юзичом і попросила його прийняти пацієнтів з Майдану на лікування.

Д-р М. Юзич вважає, що Дмитрові буде потрібно ще дві-три додаткові операції для відновлення його повіки і протезування ока. Після повернення в Україну Дмитро плянує продовжити навчання в університеті.

Переклад: Петро Яр. Пясецький

Про електронне відродження „Народної волі“

За час існування української діаспори в Америці покоління українців зберегли та створили багато культурних цінностей. Серед них – періодичні видання і книжки, в яких зберігаються історичні й освітні дані, без яких пам'ять української нації була б неповною, а можливість вчитися на своїх успіхах і невдачах була б значно обмежена. Природно, що спільнота зі швидким і відкритим доступом до інформації має перевагу у розвитку. Так, наприклад, деякі вчені вважають, що розвиток Німеччини на початку минулого сторіччя був зумовлений зокрема відсутністю там закону про авторські права.

Час, коли бібліотеки і книжкові крамниці були єдиним джерелом інформації, минув. Тепер, коли нам потрібна інформація, ми звертаємося до всюдисущого інтернету, робимо пошук в Google і маємо електронні тексти на вибір.

Найкраще в інтернеті представлені англійські електронні публікації, і навіть цілі колекції, які вже налічують мільйони видань і далі збільшуються. Багато з них є безкоштовними. На жаль, присутність україномовної друкованої спадщини в інтернеті набагато менша, особливо для таких періодичних видань (журналів, газет, альманахів), що друкувалися протягом багатьох років, хоча якраз ці колекції часто мають велике культурне й історичне значення для нашої спільноти та Батьківщини, що розвивається і бореться за збереження своєї волі та незалежності.

Перешкодою у розвитку електронних колекцій, особливо невеликого розміру, є відносно високі вартість і складність технології, в поєднанні з відсутністю можливостей отримання прибутку, щоб окупити ці витрати.

Багато періодичних видань вже не друкується. Існує серйозний ризик того, що якщо ці українські газети та журнали не будуть збережені, то скоро будуть втрачені назавжди. Одне з них – газета „Народна Воля“ – орган Українського Братського Союзу, що видавалася протягом 98 років (1911-2009). Старші числа видання вже пошкоджені часом і вимагають негайної уваги, інакше можуть бути втрачені назавжди.

Навіть найдовша подорож починається з першого кроку – невелика частина чисел „Народної Волі“ (1941 рік) вже переведена в електронний формат і доступна в інтернеті для широкої громадськості на вебсайті www.ukrbiblioteka.org. На жаль, подальша праця над проектом ускладнена через технічні обмеження – великі розміри сторінок і крихкість старого паперу, тож вимагає фінансової підтримки всієї нашої спільноти в Америці.

Прийшов час рухатися вперед і запобігти праці покоління українців від зникнення.

З цього приводу Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у США оголошує збірку пожертв для підтримки електронізації „Народної Волі“. Всі переведені в електронний формат числа газети будуть поміщені на вебсайті УВАН

(www.uvan.org) і будуть вільно доступними для перегляду та завантаження.

Жертводавці зможуть відтягнути пожертви від податків, якщо:

1. виставлять чеки на UVAN;
2. зазначать „For Narodna Volya Project“; і
3. надішлють їх на адресу Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 W. 100th St., New York, NY 10025-5018.

Академія вишле розписку про одержання.

Проект здійснюватимуть фахівці Електронної Бібліотеки Української Діаспори в Америці (www.ukrbiblioteka.com), які займаються збереженням і популяризацією друкованої спадщини нашої діаспори.

Громадські та благодійні підприємства та окремі меценати підтримували наші бібліотеки протягом століть. Ми закликаємо українців і тепер підтримати цю вартісну справу.

Д-р Альберт Кіпа,
Президент УВАН в США

Д-р Тарас Гунчак

Микола Дармохвал

Микола Дупляк,
колишній головний редактор
„Народної волі“

Кроки до...

(Закінчення зі стор. 1)

Андрієм Садовим. Це той новий і дуже цікавий політичний проект, що має перспективу стати загальноукраїнським. Досягнувши низки яскравих позитивів у розвитку свого міста, і не тільки в галузі інфраструктури, але й у культурно-гуманітарному розумінні, в руслі історичної традиції „Галицького П'ємонт“, А. Садовий з повним правом приходить у велику політику – як приклад, що вона може бути прозорою, моральною, підпорядкованою інтересам суспільства, інтересам нації.

Свідченням здатності проекту А. Садового здобути високий авторитет і відчутний вплив на політичне життя усієї країни є той факт, що до Київської міської ради громадяни столиці вибрали аж п'ять депутатів від „Самопоміч“.

Водночас виникає ще один особливий, спертий на історичне підґрунтя політичний проект, заініційований тим самим популярним комбатом С. Семенченком, – заснування або, можна сказати, відновлення Української Військової Організації. УВО – це один з доленосних феноменів українського національно-визвольного руху початку ХХ ст. Створена у 1920 році як підпільна революційна структура під проводом полковника Євгена Коновальця, Українська Військова Організація сконцентрувала всю свою діяльність на усвідомлюванні, що українство однією лише політичною боротьбою не досягне визвольної мети – для цього потрібна зброя. Другим завданням УВО було ідейне і організаційне об'єднання революційно-визвольних зусиль заходу і сходу України.

Як бачимо, українська реальність знову зробила обидва ці завдання актуальними. Тож побажай-

мо командирові „Донбасу“ бути достойним спадкоємцем справи, за яку віддав своє життя великий українець Є. Коновалець.

Здається, С. Семенченко добре розуміє головний виклик, що стоїть перед Україною у зв'язку з виборами до Верховної Ради, – закрити шлях до влади тим вірогідним діячам старого режиму, котрі свідомо підточували основи української державної суверенності. Було б ілюзією – думати, що вони перестали бути агентурою Кремля. Вишколений в кагебістській науці Володимир Путін не пропустить найменшої можливості загальмувати рух українців до справжньої незалежності. У цьому сенсі вибори до Верховної Ради для Москви ще важливіші, ніж анексія Криму чи відторгнення від України Донбасу.

Минулої неділі також відбулися передвиборні з'їзди інших партій, на яких визначалися перші п'ятірки чи десятки кандидатських списків.

У списку „Батьківщини“: летунка Надія Савченко, Юлія Тимошенко, Ігор Луценко, Сергій Соболев, Олена Шкрум, Вадим Іваченко, Григорій Немиря, Іван Крулько, Олексій Рябчин, Ігор Жданов.

Перша десятка „Свободи“: Олег Тягнибок, Руслан Кошулинський, Олександр Сич, Богдан Бенюк, Олексій Миргородський, Анатолій Вітвіч, Олександр Мирний, Андрій Мохник, Олег Панькевич, Ігор Мірошніченко.

Нарешті, Радикальна партія Олега Ляшка: О. Ляшко, Андрій Лозовий, Сергій Мельничук, Злата Огневич, Артем Запотоцький, Ігор Попов, Артем Видко, Денис Силантьєв, Ігор Мосійчук, Олена Кошелева.

Є велике сподівання, що організація виборів і сама їхня атмосфера будуть пройняті жертвним духом Майдану, духом відповідальності за завтрашній день країни, за долю України.

StopFake.org викриває...

(Закінчення зі стор. 4)

була похороном донецьких шахтарів 1 серпня 2011 року, які загинули на виробництві.

Відомий російський пропагандист Олександр Дугін у фейсбуку подав світлинку дитини, яку нібито „вбив Порошенко за те, що він росіянин“. Насправді цю дитину вбив її батько у Росії, і 2013 року цю світлинку не раз публікували газети на доказ жорстокого поводження батьків з дітьми.

Російський центр координації допомоги Новоросії показав світлинку вбитої нібито в Україні жінки з застереженням, що таке може статися і в Росії, коли її захопить Укра-

їна. Насправді цю жінку вбили 2013 року в Іспанії, коли вона протестувала проти кориди.

На іншій світлинці народний депутат Олег Ляшко ніби припалоє запальничкою спину матері сепаратиста. Насправді це була спинка трирічної дитини, якій випалили на спині крила релігійні фанатики з Челябінська в Росії.

Світлина руйнувань у Слов'янську тепер подається як руйнування у Краматорську. Насправді це образ залізничної катастрофи у Квебеку 6 липня 2013 року. Тренування російського війська у 2013 році подається як приготування до війни з Росією українського війська.

Світлинку нацистського концтабору в Дахау російська преса подає як концтабір для чоловічого насе-

лення Слов'янська, зведений українським військом.

Неодноразово у російському телебаченні показували ходу нібито американських найманців, які воюють на Донбасі. Насправді це був сюжет агенції „Ройтерс“, знятий у Нью-Орлеані, але з відеофільму було вилучено американські вівіски на вулиці. Світлини російських злочинів у російській Чечні показують як події на Донбасі. Російський православний священник Іван Охлбистін помістив у твіттері світлинку майже голих чоловіків, які нібито святкують у Києві обрання нового посадника. Насправді це була світлина з паради гомосексуалістів у Парижі 2008 року. Так само на світлинці нібито „бандерівців“ у Києві зображено російських нацистів у Москві

2011 року.

На завершення розповіді про світлинку страшенно замурзаного веселого хлопчика, якого зображено як жертву обстрілу донецького міста з боку українського війська. Насправді ця світлина уже була оприлюднена у попередні роки просто як фотоетюд смішного хлопчика „замазури“.

На жаль, я можу у газеті лише переказати, про що йдеться, тоді як згаданий сайт подає поряд фальшиві і справжні зображення і тексти. Сучасні електронні методи полегшують пошук оригіналів і викриття фальшивок. Раджу відвідати цей сайт. А при цьому відзначити корисну ініціативу київської молоді, яка узялася за складну, але потрібну Україні справу.

Група „Першого...“

(Закінчення зі стор. 5)

Закликаємо міжнародних провідників та світову громадськість переглянути свою дотеперішню політику щодо російсько-україн-

ського конфлікту й усвідомити, що головним джерелом війни та агресії є політичний режим Президента Путіна.

Всеосяжна і жорстка ізоляція цього злочинного режиму – найнагальніше завдання, яке слід здійснити, аби вберегти людство від

повторення трагедії Другої світової.

Путін зруйнував душу своєї країни. Він перетворив свій народ на пострах світу. Він розпочав смертельний наступ на нас усіх. Цим він спотворив другу декаду ХХІ ст., але задати параметри майбутнього

йому не під силу.

Ми віримо: це може зробити консолідована євроатлантична співдружність, яка відродить і захистить визначальні цінності своєї культури.

(„Українська правда“, 9 вересня)

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

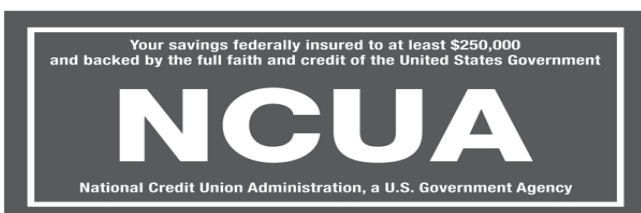
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

В Україні відзначили 500-річчя битви під Оршею

Свято відбулося в Острозі

Руслана Маринич

ОСТРОГ, Рівненська область. – Перемогу в битві під Оршею святкували в Острозі 6 вересня. Саме 8 вересня 1514 року біля Орші на Дніпрі (сучасна Республіка Білорусь) відбулася грандіозна битва об'єднаних військ Великого князівства Литовського та Королівства Польського з військами Московського царства. Командувачем об'єднаними військами був український князь Костянтин Острозький, резиденція якого була в Острозі.

Святкування розпочалося на центральній площі міста, де відбулася

зустріч представників української влади та литовської й польської делегацій. Після покладення квітів до пам'ятника князям Острозьким гості завітали на урочистості до Національного університету „Острозька академія”.

В актовій залі університету відбулася академія, присвячена 500-річчю битви. Вітальне слово виголосив ректор академії Ігор Пасічник.

Перший проректор академії Петро Кралюк у доповіді про історичне значення битви під Оршею провів паралель між подіями 500-річної давності та сьогоденням, назвавши бої на Донбасі „черговим спалахом давньо-

Зустріч представників української влади з польською та литовською делегаціями на центральній площі Острога.

Заступник посла, радник Посольства Республіки Польща в Україні Даріюш Гурчинський дарує Острозькій академії копію картини „Битва під Оршею”.

Білоруси встановили пам'ятні знаки

Євген Цимбалюк

ОРША, Білорусь. – На відзначення 500-річчя битви під Оршею, в якій 30-тисячне військо під командуванням князя Костянтина Івановича Острозького перемогло 80-тисячне військо Московського князівства, на Крапивенському полі під Оршею, що наразі належить до складу Вітебської облас-

ти, де річка Крапивенка впадає в Дніпро, встановлено пам'ятні знаки, на яких розміщено барельєфи з портретами полководців, учасників баталії.

На чільному місці – образи Костянтина Острозького та Юрія Радзивіла. На стелах зазначено також значимість битви, яка стала прикладом фахового маневру князя К. Острозького.

Образи Костянтина Острозького та Юрія Радзивіла, учасників і переможців баталії.

го цивілізаційного конфлікту, який умовно можна інтерпретувати як конфлікт між Європою та Росією”.

Під час академії виступили голова Комітету освіти, науки й культури Сейму Литовської Республіки Аудроніс Пітрене, яка розповіла, що в Литві 2014 рік оголошений роком оршанської перемоги, перший заступник Посла, радник Посольства Республіки Польща в Україні Даріюш Гурчинський, який був впевнений, що перемога буде за українським народом. Вітання учасникам академії надіслав Президент України Петро Порошенко.

Учасники підготували звернення до президента щодо створення політичного Балто-Чорноморського альянсу, що сприяло б встановленню миру та стабільності в Центрально-Східній Європі. „Саме цей союз

може стати однією з запорук нашої перемоги”, – зауважив І. Пасічник.

Пізніше в академії відбувся круглий стіл „Перемога під Оршею та сучасні перспективи Балто-Чорноморського альянсу” з участю політологів Польщі, України, Литви та Білорусі.

Була також презентація картини київського художника Юрія Нікітіна „Битва під Оршею”. Делегація з Польщі приїхала з своєю картиною і подарувала її академії. Полотно теж називається „Битва під Оршею” і є копією картини невідомого автора XVI ст. Оригінал зберігається в Національному музеї у Варшаві.

Святкові заходи, присвячені 500-річчю битви, відбулися 6-7 вересня у містах Дубно, Рівне, Вінниця, Старокостянтинів, Новоград-Волинський та Полонне.

Художник малює давню баталію

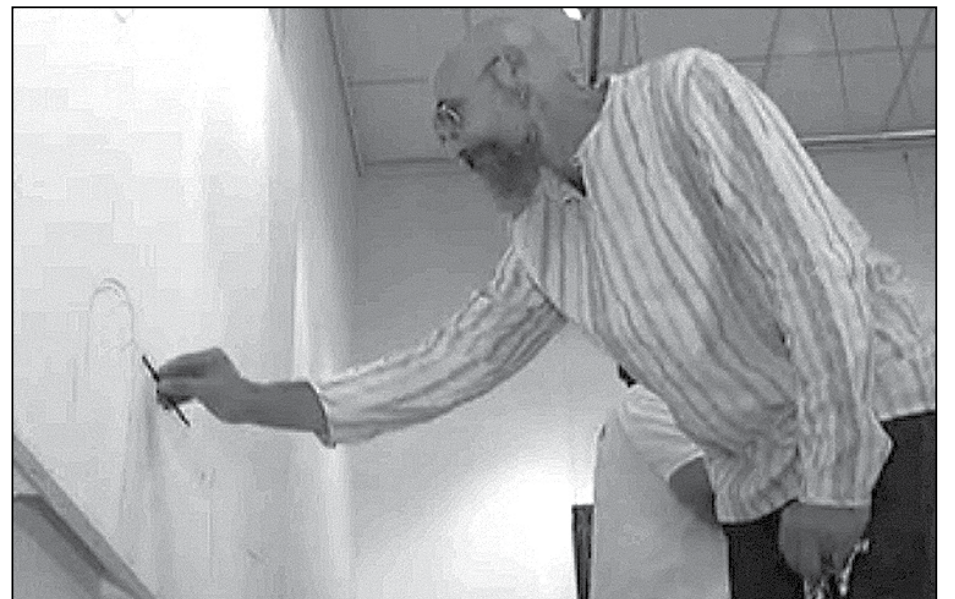
Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 500 років тому, 8 вересня 1514 року, відбулася легендарна битва під Оршею, де князь Костянтин Острозький зі своїм 30-тисячним військом переміг 80-тисячну армію московитів. Зобразити цю перемогу заповнявся художник Юрій Нікітін. Він створює батальне полотно площею чотири квадратних метри експериментально – в режимі онлайн-трансляції.

Перші мазки майбутньої картини „Перемога князя Острозького в битві під Оршею” відомий укра-

їнський художник зробив також привселюдно – у артсалоні Рівного.

Початок створення картини став також початком Східноєвропейського форуму „500-річчя перемоги під Оршею”. Основні заходи форуму відбулися 6-8 вересня в Рівному, Острозі, Дубні, Старокостянтиніві та Новоград-Волинському. Зокрема й історична реконструкція битви, в якій князь К. Острозький засвідчив перед всією Європою свій військово-організаторський талант та нескориму силу свого воїнства.

Художник Юрій Нікітін. (Фото: Євген Цимбалюк)

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

4-го жовтня, 2014 р.

Українсько-Американський Культурний Центр Н.Дж
60 North Jefferson Rd. Whippany NJ
11:30 рано - 7 вечора
Забава 7 вечора - 12 ночі

UACCNJ

Паркування і вступ на фестиваль безкоштовні

Знамениті українські танцюристи, співаки, і музиканти
Брати Добрянські, Іскра, Софія Найда, Барвінок,
Бабаросин, Весна, Цвітка та інші

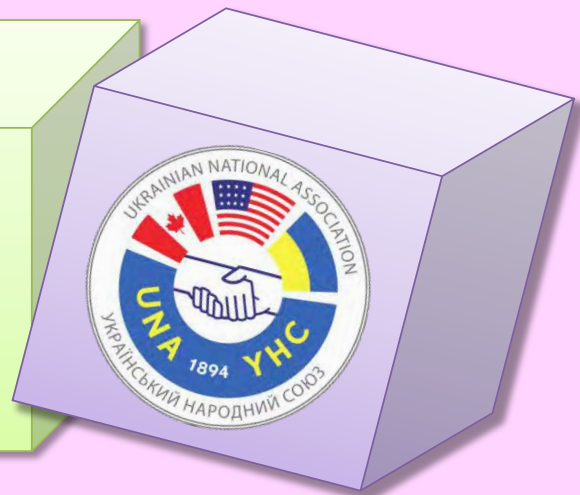
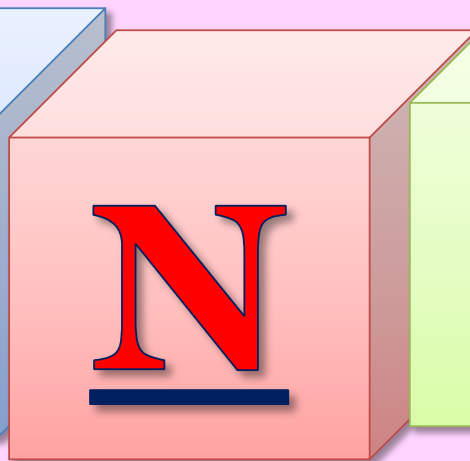
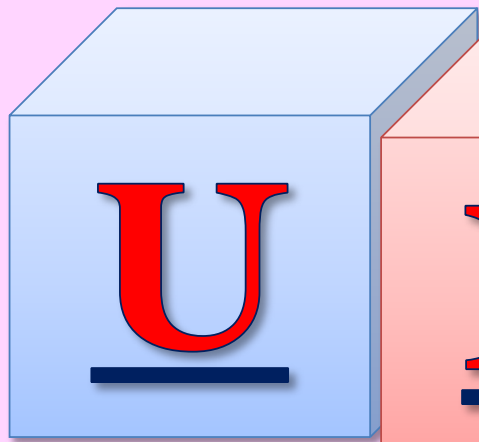
Смачні українські страви
Печене поросся
Кавярня і чудові домашні торти
Українське пиво
Ярмарок * Розваги для дітей

Вступ на забаву \$5; безкоштовно для молоді до 21 р.

За дальшими інформаціями:
Тел.: 908-759-1771 E-mail: sanalodz@gmail.com

ALSO PERFORMING VOCALIST OLYA FRYZ & YEVSHAN UKRAINIAN VOCAL ENSEMBLE
20TH ANNIVERSARY CELEBRATION • OCTOBER 4, 2014 • 6:00 PM
THE BUSHNELL THEATER • 166 CAPITOL AVENUE, HARTFORD, CT • FOR TICKETS www.BUSHNELL.ORG • 888-824-2874

AFTER PARTY • HRIM BAND AT UKRAINIAN NATIONAL HOME OF HARTFORD, CT
961 WETHERSFIELD AVE, HARTFORD • PRESALE TICKETS \$20, DOOR \$30, CHILDREN 12-18 \$5 • 860-296-5702

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Угоду про...

(Закінчення зі стор. 1)

Прем'єр А. Яценюк заявив, що ратифікація – „це тільки початок великого європейського шляху, і політична еліта країни має показати таку ж волю до змін, яку показав український народ“.

Після цього відбулась відео-конференція з Європарламентом, де головуючий Мартін Шульц заявив, що „ми ратифікуємо Угоду, яку не змінили з часу мирних демонстрацій на Майдані, вона не змінена“.

„Хто б подумав, що через кілька місяців кордони в Європі намагатимуться змінити силою? Війна вибухнула в Європі!“ – обурився провідник Європейського парламенту.

„Європарламент завжди захищав територіальну цілісність та суверенітет України, і ми продовжимо це робити“, – заявив М. Шульц. Він підкреслив, що Євросоюз підтримує мрії українців щодо втілення ідей Майдану.

Президент П. Порошенко подякував європейцям за підтримку.

„Атмосфера, яка панує у Верховній Раді, дуже нагадує атмосферу тут у 1991 році, коли ми здобули незалежність“, – заявив він.

Він нагадав, що Небесна сотня і майже 900 українських військових виборювали право України на життя з Європою.

„Жодна нація не платила такої високої ціни за право бути європейцями. Хто наважиться закрити двері до Європи перед нами? Хто буде проти надання Україні перспективи членства в Євросоюзі, до якої ми зараз робимо перший крок?“, – запитав Президент України.

П. Порошенко нагадав, що в Угоді не змінено жодного параграфу, і підписав закон про ратифікацію одразу ж у сесійній залі Верховної Ради. Президент заявив, що скоро оголосить Національний плян реформ „Україна-2030“, і заявив, що здійснення цього пляну буде відповідальністю усіх гілок влади.

16 вересня Верховна Рада також ухвалила закони про особливий статус Донецької і Луганської областей, про амністію і про люстрацію.

(„Українська правда“)

Путін прорахувався...

(Закінчення зі стор. 3)

мислити категоріями мирного життя, адже Україна опинилася у стані повноцінної війни з ядерною імперією.

Хочуть українці цієї війни чи ні, ця ядерна імперія їх не питає. А відступити неможливо. Через 23 роки після розпаду СРСР почалася війна за українську незалежність. А це означає що економіка та політика мирного життя відходять у минуле. Це означає що економіка та політика спрямовані на перемогу – збереження незалежності української нації.

Посиленням ескалації в Україні В. Путін нині вибирає між двома прийнятними для нього варіантами: частковою контролею над усією Україною чи повною контролею над частиною України.

Проте він і його найближче оточення почали нарешті розуміти, що нав'язати свою примху в подібні „русского міра“ їм не вдасться. Оскільки переважаюча більшість українців з цим ніколи не погодиться.

Тому В. Путін, який до того ставив на часткову контролю над усією Україною, скоріше за все, робитиме ставку на повну контролю частини України. Він ніяк не хоче усвідомити, що українці рішуче відкидають обидва ці варіанти.

Але будь-якими методами прагне показати українським провідникам, що дозвіл на українське „царство“ видається саме у Москві.

І тут він помилувався – у тому, що почав міряти Петра Порошенка мірками В. Януковича, який ментально та за інтересами повністю перебував в „советсько-русскомірному“ світі. П. Порошенко ж чітко орієнтований на західні цінності.

Маючи такого сильного противника, В. Путін прибрав зі сцени донецько-луганських невдах-маріонеток і почав керувати особисто.

Але це не може змінити ситуацію, адже Росія воює проти українського народу, який в жодному разі не бажає повертатися у будь-яку подібну колишнього Радянського Союзу...

Віктор Каспрук – незалежний політолог, Київ.

(Радіо „Свобода“ 10 вересня)

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

**ФІЛЬМ
НАЙМИЧКА**

1963 р.
82 хв.

**субота
4 жовтня
2014 р.
о год. 7:00 веч.**

Фільм
представить
Любов Волинець
куратор
народного
мистецтва

Українська
опера Михайла
Вериківського на
основі однойменної
поєми Тараса
Шевченка. У головній
ролі – Віра Донська-
Присяжнюк; співає
Лілія Лобанова.

Вступ (включно з
перекускою): 15 дол;
10 дол. – члени,
сеньйори;
5 дол. – студенти

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ ПРОЕКТ КАРТКИ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему „Українське Різдво“ для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – діти у віці від 6 до 12 років (група 1) і діти у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдва. Кожен вибраний твір, картка будуть ідентифіковані іменем, віком та адресою художника.

Щороку понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
 - ДРУКОВАНО: ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.
5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білим папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.
6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаться власністю УНСоюзу.
7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонорару, (2) та мистець відмовляється від права друку.
8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 30-го жовтня 2014 р.
9. Твори приймаємо до 13 жовтня, 2014 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Присимо надслати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10 W., Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.
10. Рішення суддів є остаточним.
11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ
12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____ ДРУКОВАНО В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ _____

NAME: _____ PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE _____

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

Відділ реклами 973-292-9800, дод. 3040

Пошукую працю по догляду за старшими особами. Володію українською, польською, російською та італійською мовами.

Тел. 203-561-9881

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) - Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Ділимося сумною вісткою,
що 11 вересня 2014 року
відійшла у вічність

св. п.

Іванна Марія Кучма

народжена 7 квітня 1928 року в Підгайцях.

Похорон відбувся 16 вересня 2014 року
з церкви Чесного Хреста в Асторії
на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, New Jersey

Залишилась в смутку:

сестра Зеновія Кулинич і Мирослав
і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що 9 вересня 2014 року
відійшов у вічність вірний друг, дорогий
брат, дядько і швагер

св. п.

проф. ВІТАЛІЙ КЕЙС

літературознавець і перекладач

Горем прибиті:

дружина	- Тетяна
сестра	- Тетяна Халупа
швагер	- д-р Лев Халупа
племінниця	- Александра і Андрея з родинами
ближча і дальша родина	в Америці, Канаді й Україні

Замість квітів просимо складати пожертви на журнал Всесвіт в
Києві або Шекспірський Проект в Запоріжжі на руки Тетяни Кейс.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 27 серпня 2014 року відійшов у Божу вічність, проживши 87 років, наш найдорожчий Чоловік, Тато і Дідо

св. п. Теодозій Пришляк
„Дозьо“

народжений 28 червня 1927 року в Бережанах, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - Галя
- син - Андрій з родиною
- донька - Муся з родиною
- внуки - Тиміш, Марко й Андрійко Пришляки
- Кристофер і Теді Калляс
- родина в Канаді, Америці й Україні

Похоронні відправи відбулися в суботу, 30 серпня 2014 року, в церкві св. Миколая в Бафало, Н. Й., а відтак на цвинтарі св. Матвія.

Щиросердечна подяка о. М. Процикові, о. Р. Палкові, о. Ю. Касянову і членам хору Капелі Бандуристів.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного родина просить бажаючих складати пожертви на: Ukrainian Bandurist Chorus, PO Box 12129, Detroit, MI 48212

Родина щиро дякує всім за молитви, пожертви, вислови співчуття та підтримку.

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що 16 серпня 2014 року в Києві упокоївся у Бозі на 85-му році життя наш родич,

св. п.
Всеволод Нестайко

заслужений дитячий письменник України, нагороджений багатьма преміями, твори якого перекладено понад 20-ма мовами.

Казкар народився 30 січня 1930 року в Бердичеві. Письменник був сином січового стрільця Зеновія Нестайка та внуком о. декана Дениса Нестайка з Бучача.

Відспівання панахиди відбулося 19 серпня 2014 року в домі Спілки Українських Письменників у Києві. Прах спочив на Байковому кладовищі.

Залишились дружина Світлана, донька Олена з чоловіком Володимиром Максименко та внуки Антон і Андрій з родинами.

Покійний залишив у смутку родини: Барановські, Король, Фединяк, Помірко, Іванишин, Грабець, Яцків, Полюхович, Декайло, Пілецькі, Ястрембські, Реффнер, Солейман, Сорсі й Ковн.

Вічна і славна Йому пам'ять!

В четверту болючу річницю відходу на вічній спочинок нашого найдорожчого Тата, Дідуся і Вуйця

св. п.
Василя Никифорука

поминальні Служби Божі будуть відправлені у:

- Церкві св. Юря - Нью Йорк
- Церкві св. Юрія - Львів
- Церкві Успіння св. Богородиці - Городенка
- Катедральному Соборі св. Воскресіння - Івано-Франківськ
- Церкві св. Володимира і Ольги - Чикаго

Просимо о молитви

Родина

Перший Курінь УПС ім. С. і О. Тисовських з великим смутком повідомляє своїх членів і всю українську громаду, що 2 серпня 2014 року в Клівленді, Огайо відійшов на Вічну Ватру на 102-му році життя

св. п.
пл. сен. Евген Орест Садовський

народжений 5 травня 1913 року в селі Ріпнів, біля Львова.

Мав вроджені музичні здібності Працював ціле життя, починаючи від юнацьких літ, як диригент світських та церковних хорів, соліст, композитор, автор пісень, режисер українських театрів, актор, педагог, організатор українського життя в школі Клівленду, і як дяк при Катедрі св. Йосафата.

Святіший Отець в 2000 році іменував Його лицарем Ордену св. Григорія.

Також Покійний здобув признання за свою діяльність у відродженій Україні.

До Пласту вступив у 1928 році в Золочеві, а своє пластове членство відновив у 2006 р. вступаючи до І-го Куреня УПС, і згідно з курінною традицією прийняв псевдо „Соловейко“.

Прощаємося з другом „Соловейком“ нашим курінним кличем
„ВІРНІ ДО СМЕРТИ“!

Вічна йому Пам'ять!

Курінна Пластова Старшина
Члени стежі „Срібна Земля“

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 16 березня 2014 року, відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько, Брат, Дідусь, Дядя і Кузин

св. п.
мгр. Юрій Мацук

нар. 25 серпня 1930 року в Луцьку, Україна.

Похоронні відправи відбулися 20 березня 2014 року в похоронному заведенні Shook Funeral Home, Clifton, NJ.

Похорон відбувся на BG William C. Doyle Veterans Memorial Cemetery, Wrightstown, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - Олександра (Ала)
- син - Володимир з дружиною Іриною
- сестра - Оксана Бабюк
- внуки - Марко, Василь і Мішел
- племінниці - Роксоляна з родиною
- Тамара з родиною
- швагер сестри - Мирон з дружиною Уляною Бабюк та родиною
- кузини - Галина Гурі з сином Данилом
- Ліля Рома Пащук з родиною
- Оксана Молганова з родиною
- Ileen Brady з родиною

Ю. Мацук мав велику християнську любов до ближнього, був відданим сином України, життєрадісним, усміхненим і з великим почуттям гумору.

Закінчив гімназію в ДП-таборі в Регенсбурзі. Вищі студії закінчив в City College та New York University зі ступнем магістра (MBA).

Був активний в громадських організаціях. в 1960-61 р.р. був головним редактором Українського студентського журналу „Горизонт“. Був довголітнім і останнім дійсним членом уряду УНР в екзилі.

Про молитви за спокій душі покійного просить дружина Олександра з родиною.

Вічна Йому пам'ять!

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

A NEW GENERATION
FOR A NEW UKRAINE!

НОВЕ ПОКОЛІННЯ
для НОВОЇ УКРАЇНИ!

GALA FUNDRAISING EVENTS
IN SUPPORT OF UCU

1 Листопада
Торонто

2 Листопада
Нью Йорк

8 Листопада
Клівленд

8 Листопада
Монреаль

9 Листопада
Чикаго

13 Листопада
Лондон

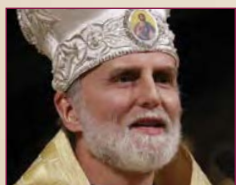
14 Листопада
Калгарі

6 Грудня
Київ

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ розпочинає публічну фазу Кампанії збору фондів на підтримку будівництва сучасного університетського містечка та створення нових академічних програм. **Підтримай майбутнє України!**

Гості і промовці:*

Владика Борис Гудзяк, Президент Українського Католицького Університету

Отець д-р Богдан Прах, Ректор Українського Католицького Університету

Руслана Лижичко, Всесвітньо відома співачка і активістка Майдану

Андрій Садовий, Мер міста Львова

Анна Заячківська, Міс Україна 2013 року і активістка Майдану

Тімоті Снайдер, Професор історії Єйльського Університету

Для отримання детальнішої інформації, дзвоніть в Українську Католицьку Освітню Фундацію за номером **1-800-599-3671** або відвідайте веб-сторінку www.bit.do/UCEF-2014-Events

* Не усі гості і промовці згадані вище будуть на кожному бенкеті. Щоб побачити список тих, які будуть у вашому місті, відвідайте веб-сторінку www.ucef.org

Scan this QR code
for more info

